

Απόφαση για
ΦΙΔΟΠΑΠΠΟΥ

ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

Αριθμός απόφασης:

2586/2003

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Αποτελούμενο από το Δικαστή Ευάγγελο Ταμπακόπουλο, Πρόεδρο Πρωτοδικών, τον οποίο όρισε το Τριμελές Συμβούλιο Διοίκησης του Πρωτοδικείου Αθηνών.

Συνεδρίασε στο Ακροατήριό του στις 14-1-2003, χωρίς τη σύμπραξη Γραμματέα, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Των αιτούντων: 1. Δημητρίου Παναγιώτη Χατζηπαναγιώτου, 2. Τρισεύγενης Ιωάννου Βαρελά,

Μαργαρίτας Δημητρίου Βασιλά, 3. Ιουλίας Ζεράρ Λεφέβρ, 4. Μαργαρίτας Δημητρίου Βασιλά, 5. Αικατερίνης Ανδρέα Γερούκη, 6. Γεωργίου Αθανασίου Κονδύλη, 7. Δημητρίου Βασιλείου Μουστάκη, 8. Ειρήνης Σωτηρίου Παγώνη, 9. Ιωάννη Ιωάννου Μαραβελάκη, 10. Κωνσταντίνου Παύλου Δενδρινού, 11. Στέλιου Δημητρίου Μπενά, 12. Νικολάου Κων/νου Κανάση, 13. Ιωάννας Γερασίμου Βαλλιανάτου, 14. Λεωνίδα Αλεξάνδρου Καζολέα, 15. Γαβριήλ Θεοφίλου Παπασαράντη, κατοίκων Αθηνών, που εκπροσωπήθηκαν από τον πληρεξούσιο δικηγόρο Δημήτρη Χατζηπαναγιώτου.

Της καθ' ής η αίτηση Ανώνυμης Εταιρίας με την επωνυμία "ΕΝΟΠΟΙΗΣΗ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΧΩΡΩΝ ΑΘΗΝΑΣ (Ε.Α.Χ.Α.)", που εδρεύει στην Αθήνα, νόμιμα εκπροσωπούμενης, που εκπροσωπήθηκε από την πληρεξουσία δικηγόρο Βικτωρία Ευθυμιάδη.

Της προσθέτως παρεμβαίνουσας Οικολογικής Οργάνωσης-Σωματείου με την επωνυμία "ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Η αιτούσα, με την από 3-10-2002 αίτησή της, που κατατέθηκε με αύξοντα αριθμό 11123/2002 και αναγράφηκε στο έκθεμα με αριθμό Α-23, ζήτησε όσα περιέχονται σ' αυτήν.

Η υπόθεση εκφωνήθηκε από τη σειρά του οικείου εκθέματος και συζητήθηκε.

Το Δικαστήριο μετά την εκφώνηση της υπόθεσης.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗΝ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 731, 732 και 692 παρ. 4 του ΚΠολΔ, προκύπτει ότι το δικαστήριο έχει το δικαίωμα να διατάξει, ως ασφαλιστικό μέτρο, κάθε πρόσφορο κατά την κρίση του μέτρο που επιβάλλεται από τις περιστάσεις και αποσκοπεί στην εξασφάλιση ή διατήρηση του δικαιώματος ή την ρύθμιση της κατάστασης υπό την προϋπόθεση όμως ότι θα τηρηθεί ο κανόνας της τελευταίας διάταξης του αρθρ. 692 παρ. 4 με τη οποία ορίζεται ότι τα ασφαλιστικά μέτρα δεν πρέπει να συνίστανται στην ικανοποίηση του δικαιώματος του οποίου ζητείται η εξασφάλιση ή διατήρηση, με εξαίρεση μόνο τη διάταξη του άρθρου 728 του ίδιου Κώδικα. Σκοπός δηλαδή των ασφαλιστικών μέτρων είναι να τεθεί σε προσωρινή λειτουργία η επίδικη σχέση και όχι να ματαιωθεί ο πρακτικός σκοπός της κύριας δίκης στην οποία και μόνο θα κριθεί οριστικά η έννομη σχέση, (βλ. Παρμ. Τζίφρα, Ασφαλιστικά Μέτρα (1980) σελ. 50). Εξ' άλλου, κατά τη διάταξη του άρθρου 902 Κ.Πολ.Δ., όποιος έχει έννομο συμφέρον να πληροφορηθεί το περιεχόμενο ενός εγγράφου που βρίσκεται στην κατοχή άλλου, έχει δικαίωμα να απαιτήσει την επίδειξη του πρωτοτύπου ή αντιγράφου του, εφ' όσον δε η επίδειξη δεν ζητείται στα πλαίσια άλλης δίκης, η σχετική αγωγή ασκείται ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου.

2^ο φύλλο της υπ' αριθμ. 2586/2003 αποφάσεως του Μονομελούς
Πρωτοδικείου Αθηνών

εκδικαζόμενη κατά την τακτική διαδικασία, τέμνεται δε οριστικά η διαφορά που έχει ανακύψει για την επίδειξη του σχετικού εγγράφου. Είναι δυνατόν όμως, κατ' εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 682 παρ.1, 683 επ., 731, 732 Κ.Πολ.Δ., όποιος έχει έννομο συμφέρον, να επιδιώξει, σε επείγουσα περίπτωση ή για την αποτροπή επικείμενου κινδύνου, την επίδειξη του εγγράφου, με βάση τις ειδικές διατάξεις περί Ασφαλιστικών Μέτρων και να ζητήσει έτσι την παροχή προσωρινής δικαστικής προστασίας, με το να διαταχθεί ως ασφαλιστικό μέτρο η προσωρινή επίδειξη του εγγράφου από τον κάτοχό του (βλ. ΑΠ 1613/2000, ΕλΔ 42, 680, ΜΠΑ 3000/2002, αδημ., Α.Κ., Γεωργιάδη - Σταθόπουλου, άρθρο 902, αρ. 10, όπου και άλλες παραπομπές στη Νομολογία).

Με την κρινόμενη αίτηση οι αιτούντες ισχυρίζονται, κατ' εκτίμηση του δικογράφου της αίτησής τους, ότι η καθ' ής Ανώνυμη Εταιρία, στα πλαίσια του Δημοσίου Έργου της Ενοποίησης των Αρχαιολογικών Χώρων της Αθήνας, εκτελεί έργα στην περιοχή του Λόφου του Φιλοπάππου, περιοχή που είναι Αρχαιολογικός Χώρος και Ελεύθερος Χώρος Πρασίνου, μερικά από τα οποία έργα αλλοιώνουν την παραπάνω φυσιογνωμία της εν λόγω περιοχής, χωρίς, ή, κατ' απόκλιση από τις σχετικές Υπουργικές Αποφάσεις για το εν λόγω έργο της Ενοποίησης των Αρχαιολογικών Χώρων της Αθήνας, προσβάλλοντας, κατ' εκτίμηση του δικογράφου της αίτησης, το δικαίωμα της προσωπικότητάς τους με την έννοιά του της προστασίας τους καθ' εαυτών με την απαγόρευση της αναίρεσης της κοινής κατά τον σκοπό τους χρήσης τους που συνεπάγεται η ολική ή μερική κατάργησή της, όσο και της πρόσβασής τους σε αυτά. Ζητούν λοιπόν, αφ' ενός να ρυθμισθεί προσωρινά η κατάσταση με το να διαταχθεί από το Δικαστήριο η διακοπή των σχετικών εργασιών που η καθ' ής εκτελεί στο λόφο του Φιλοπάππου, και αφ' ετέρου να διαταχθεί η εκ μέρους της καθ' ής επίδειξη και η χορήγηση, με δαπάνες των αιτούντων, συγκεκριμένων εγγράφων, που απαριθμούνται στην αίτηση, που όλα τους είναι κρίσιμα για το είδος και την κατά τα παραπάνω περιβαλλοντική βαρύτητα των επίμαχων από τα εκτελούμενα έργα. Με αυτό το περιεχόμενο και το αίτημα η κρινόμενη αίτηση εισάγεται παραδεκτά

και αρμόδια σ' αυτό το Δικαστήριο (δεν τίθεται θέμα δικαιοδοσίας των Διοικητικών Δικαστηρίων, καθώς, ανεξάρτητα από την υφή της σαν αναδόχου ή σαν εταιρίας του Δημοσίου, η καθ' ής δρά, σαν Α.Ε., με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια, για τον ίδιο δε λόγο υφίσταται και παθητική της νομιμοποίηση σε αυτή τη βάση), και είναι νόμιμη σύμφωνα με τα προλεχθέντα στο σκεπτικό, υφίσταται δε τόσο το κατεπείγον, συνιστάμενο στην ακριβώς με το δεύτερο αίτημα διερεύνηση υπέρβασης ή μη των ορίων των σχετικών Υπουργικών αποφάσεων, τουλάχιστον (μόνο η μη επίκληση τέτοιας υπέρβασης θα έθετε θέμα δικαιοδοσίας κατά τα παραπάνω), όσο και το έννομο συμφέρον, κατά τα προλεχθέντα στο ιστορικό (άρθρα 966, 967, 57 Α.Κ. σε συνδ. με 5 παρ.1 Σ και 5 της Διεθνούς Συνθήκης της UNESCO για την Παγκόσμια Πολιτιστική Κληρονομιά, πρβλ. ΑΠ 776/1977, ΝοΒ 27, 561, ΑΠ 729/1969, ΑρχΝ ΚΑ', 352). Για την ταυτότητα όμως του λόγου το πρώτο αίτημα, σαν εξαρτημένο από την έκβαση του δευτέρου, είναι πρόωρο και εκτός της έννοιας του κατεπείγοντος, και πρέπει να απορριφθεί. Παραδεκτή και νόμιμη είναι, σύμφωνα με τις παραπάνω διατάξεις και τις διατάξεις των άρθρων 682 επ., 79, 80, 81 Κ.Πολ.Δ., και η πρόσθετη παρέμβαση που ασκεί η «ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ» υπέρ των αιτούντων.

Από την ένορκη κατάθεση των μαρτύρων που εξετάστηκαν ένορκα ^(sic) στο ακροατήριο και όλα τα προσκομιζόμενα έγγραφα, πιθανολογούνται, κατά την εκτίμηση του Δικαστηρίου, τα εξής: Η καθ' ής, είναι Α.Ε. με μοναδικό μέτοχο το Ελληνικό Δημόσιο και σκοπό την υλοποίηση μέρους του προγράμματος Ενοποίησης των Αρχαιολογικών Χώρων της Αθήνας, και ειδικότερα τη δημιουργία χώρου για υπαίθρια έκθεση γλυπτικής με αναστρέψιμες κατασκευές (και όχι θεάτρου τύπου Λυκαβηττού, που αν και εγκεκριμένο δεν κατασκευάζεται), την περίφραξη του αρχαιολογικού χώρου (προβλέπεται διάνοιξη 20 θυρών για την πρόσβαση του κοινού σ' αυτόν), και την υποδομή της εγκατάστασης του δικτύου πυρόσβεσης, άρδευσης και φωτισμού. Ανάδοχος για

την εκτέλεση του έργου είναι η «Μ.Τ. Α.Τ.Ε.» και εργοδότης και επιβλέπουσα την εκτέλεσή του στα πλαίσια των σχετικών Υπουργικών αποφάσεων είναι η καθ' ής. Ωστόσο, και σε αυτά τα εξειδικευμένα πλαίσια ευθύνης της καθ' ής, από τις προσκομιζόμενες φωτογραφίες και έγγραφα, δεν είναι δυνατόν να διαφανεί αν τα έργα υποδομής πληρούν τους όρους της εγκεκριμένης περιβαλλοντικής μελέτης, καθώς, τουλάχιστον οι υποδομές των ηλεκτρολογικών κ.λ.π. εγκαταστάσεων και του χώρου για την υπαίθρια έκθεση γλυπτικής, με την απαραίτητη χρήση τσιμέντου που προαπαιτείται για την κατασκευή τους, δεν μπορεί να αποκλεισθεί να έχουν ξεπεράσει τα παραπάνω όρια της περιβαλλοντικής μελέτης. Πρέπει λοιπόν να γίνει μερικά δεκτή η κρινόμενη αίτηση ως προς το δεύτερο σκέλος της της επίδειξης εγγράφων κατά τα παραπάνω στοιχεία της εγκεκριμένης περιβαλλοντικής μελέτης που αφορούν την περίφραξη, το έργο της υπαίθριας έκθεσης γλυπτικής και τις εκσκαφές για την εγκατάσταση φωτιστικών στύλων και ηλεκτρομηχανολογικού εξοπλισμού. Τα δικαστικά έξοδα θα συμψηφισθούν ολικά λόγω της μερικής νίκης και ήττας των διαδίκων (άρθρο 178 Κ.Πολ.Δ.).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Συνεκδικάζει αντιμωλία των διαδίκων την αίτηση με την πρόσθετη παρέμβαση.

Απορρίπτει / όσα / έκρινε / απορριπτέα.

Δέχεται κατά τα λοιπά την αίτηση και την πρόσθετη παρέμβαση.

Υποχρεώνει την καθ' ής να επιδείξει στους αιτούντες τα κεφάλαια από την Περιβαλλοντική Μελέτη του έργου «ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΑΝΑΔΕΙΞΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΥ ΧΩΡΟΥ ΦΙΛΟΠΑΠΠΟΥ» που αφορούν την περίφραξη περιμετρικά και εντός του λόφου, το έργο της υπαίθριας έκθεσης γλυπτικής, και τις εκσκαφές για την εγκατάσταση φωτιστικών στύλων και ηλεκτρομηχανολογικού εξοπλισμού.

Συμψηφίζει συνολικά τα δικαστικά έξοδα των διαδίκων.

Κρίθηκε, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση
στο ακροατήριό του. στην Αθήνα, στις 7-4-2003

ΓΙΑ ΤΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Ε. ΓΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Λαζάρου

01002712412970036

9361

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

Αρ. Φύλλου 271

24 Δεκεμβρίου 1997

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 2557

Θεσμοί, μέτρα και δράσεις πολιτιστικής ανάπτυξης.

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ**

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

Άρθρο 1

**Εθνική πολιτική βιβλίου - Λογοτεχνικά βραβεία
και συναφή ζητήματα**

1. Το Υπουργείο Πολιτισμού στο πλαίσιο της αρμοδιότητάς του για την ανάπτυξη και προβολή των Ελληνικών Γραμμάτων μεριμνά σε συνεργασία με το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και κάθε άλλο συναρμόδιο κρατικό ή άλλο φορέα για την προώθηση και διάδοση του βιβλίου και την ενίσχυση της δραστηριότητας βιβλιοθηκών και άλλων* φορέων που προάγουν τους σκοπούς αυτούς. Το Υπουργείο Πολιτισμού διατυπώνει και εφαρμόζει τη γενική πολιτική βιβλίου σε συνεργασία με τους συναρμόδιους για τα θέματα αυτά φορείς και συντονίζει την πολιτική των συναρμόδιων φορέων.

2 α. Το Υπουργείο Πολιτισμού μεριμνά για την προβολή και διάδοση της ελληνικής λογοτεχνίας και την ενίσχυση των Ελλήνων πνευματικών δημιουργών με τη βράβευση έργων ελληνικής λογοτεχνίας και μεταφράσεων έργων τόσο ξένης λογοτεχνίας στην ελληνική γλώσσα, όσο και έργων ελληνικής λογοτεχνίας σε ξένη γλώσσα, καθώς και με τη βράβευση συγγραφέων για το σύνολο του έργου τους.

β. Με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού απονέμονται τα ακόλουθα ετήσια βραβεία:

α' Λογοτεχνίας:

- 1) Βραβείο Μυθιστορηματος
- 2) Βραβείο Διηγήματος
- 3) Βραβείο Ποίησης

β' Λογοτεχνικής Μετάφρασης:

- 1) Βραβείο Μετάφρασης έργου ελληνικής λογοτεχνίας σε ξένη γλώσσα
- 2) Βραβείο Μετάφρασης έργου ξένης λογοτεχνίας σε ελληνική γλώσσα

γ' Δοκιμίου - Μαρτυρίας:

- 1) Βραβείο Δοκιμίου - Κριτικής
- 2) Βραβείο Μαρτυρίας - Βιογραφίας - Χρονικού - Ταξιδιωτικής Λογοτεχνίας

δ' Παιδικού Βιβλίου:

- 1) Βραβείο Παιδικού Λογοτεχνικού Βιβλίου
- 2) Βραβείο Εικονογράφησης Παιδικού Βιβλίου
- 3) Βραβείο Βιβλίου Γνώσεων για τα παιδιά

Τα παραπάνω βραβεία απονέμονται κάθε χρόνο σε συγγραφείς που τα βιβλία τους έχουν εκδοθεί κατά το προηγούμενο έτος (1η Ιανουαρίου - 31η Δεκεμβρίου) και έχουν κατατεθεί μέχρι την 31η Ιανουαρίου του χρόνου κατά τον οποίο πραγματοποιείται η κρίση στην Εθνική Βιβλιοθήκη της Ελλάδας. Τα βραβεία απονέμονται ανεξαρτήτως από προηγούμενη βράβευση του συγγραφέα των βιβλίων. Στην περίπτωση που δεν υπάρχει για κάποια κατηγορία βραβείων βιβλίο που, κατά την κρίση της επιτροπής, να μπορεί να προταθεί για βράβευση, το βραβείο της κατηγορίας αυτής μπορεί να μην απονεμεται.

γ. Με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, απονέμεται κάθε χρόνο μεγάλο βραβείο λογοτεχνίας σε συγγραφείς με σημαντική προσφορά στα γράμματα για το σύνολο του έργου τους, ανεξαρτήτως από προηγούμενη βράβευση τους.

δ. Με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού καθορίζονται τα χρηματικά ποσά των βραβείων. Με την ίδια απόφαση ορίζεται ο αριθμός των αντιτύπων των βραβευμένων βιβλίων που αγοράζονται και διανέμονται σε τμήματα νεοελληνικών σπουδών σχολών του εξωτερικού και του εσωτερικού ή και σε άλλες βιβλιοθήκες, καθώς και το ύψος του ποσού που χορηγείται στο βραβευμένο συγγραφέα για τη μετάφραση του βραβευμένου έργου του σε ξένες γλώσσες.

και περισσότερα από δώδεκα (12) έτη, κατά τη δημοσίευση του παρόντος, αποδεδειγμένης επαγγελματικής δραστηριότητας και έργο στη συντήρηση αρχαιοτήτων και έργων τέχνης, όπως προκύπτει από τα στοιχεία φακέλου που τίθεται στην κρίση της επιτροπής (αναλυτικός φάκελος εργασιών, μελέτες, δημοσιεύσεις, ανακοινώσεις) που έχουν συντελεσθεί σύμφωνα με τις αρχές συντήρησης και προστασίας των αντικειμένων πολιτιστικής κληρονομιάς, έτσι όπως περιγράφονται στις Διεθνείς Συμβάσεις (Χάρτης Βενετίας, Σύμβαση Γρανάδας, Ορισμός του Επαγγέλματος του Συντηρητή).

IV. σε όσους υπαλλήλους υπηρετούν κατά τη δημοσίευση του παρόντος ή υπηρέτησαν στο Υπουργείο Πολιτισμού, στους κλάδους ΠΕ7, ΠΕ8, ΠΕ10, ΠΕ17, ΤΕ0, ΔΕ6, ΥΕ5 και στις εποπτευόμενες από αυτό υπηρεσίες και Ν.Π.Δ.Δ., εφόσον διαθέτουν μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος δώδεκα (12) έτη αποδεδειγμένης δραστηριότητας και έργο στη συντήρηση αρχαιοτήτων, όπως αυτή βεβαιώνεται από τη Διεύθυνση Συντήρησης Αρχαιοτήτων του Υπουργείου Πολιτισμού.

γ.αα) Οι ειδικότητες για τις οποίες χορηγείται η άδεια προσδιορίζονται από τον τίτλο σπουδών ή τη βεβαίωση που τον συνοδεύει και χορηγείται από το αντίστοιχο εκπαιδευτικό ίδρυμα (Α.Ε.Ι., Τ.Ε.Ι. ή Δευτεροβάθμιας Σχολής Συντήρησης Αρχαιοτήτων και Έργων Τέχνης τριτοús φοίτησης) ή για την περίπτωση IV του προηγούμενου εδαφίου β' από τη βεβαίωση που χορηγείται από τη Διεύθυνση Συντήρησης Αρχαιοτήτων του Υπουργείου Πολιτισμού.

Ενδεικτικά αναφέρονται οι εξής ειδικότητες: Συντήρηση τοιχογραφιών, εικόνων, μωσαίων, χαρτίου, ξυλόγλυπτου, ξύλου, υφάσματος, δέρματος, φωτογραφικού υλικού, πορσελάνης, γυαλιού, κεραμικού, πέτρας, μετάλλου, ψηφιδωτού, οργανικών ανασκαφικών ευρημάτων.

ββ) Οι έχοντες τους τίτλους σπουδών των περιπτώσεων I και II του εδαφίου β' αποκτούν την προβλεπόμενη πρακτική εμπειρία τους σε εργαστήρια ή συνεργεία συντήρησης στο δημόσιο ή ιδιωτικό τομέα.

γγ) Στις περιπτώσεις III και IV του εδαφίου β' η αίτηση πρέπει να υποβληθεί στην επιτροπή σε διάστημα εξή (6) μηνών από τη δημοσίευση του παρόντος.

δ.αα) Δρυσεται Μητρώο Συντηρητών Αρχαιοτήτων και Έργων Τέχνης που θα περιλαμβάνει όσους κατέχουν την παραπάνω άδεια.

ββ) Σε ένα (1) έτος από τη δημοσίευση του παρόντος καταρτίζεται κωδικός επαγγελματικής δεοντολογίας για τη συντήρηση αρχαιοτήτων και έργων τέχνης.

7. Προκειμένου περί φωτογραφιών αθλητών εκτός από τη δημοσίευση αυτών στο γραπτό και ηλεκτρονικό τυπο δεν επιτρέπεται η χρησιμοποίηση των φωτογραφιών τους, για εμπορικούς ή διαφημιστικούς σκοπούς χωρίς την έγγραφη συγκατάθεση (συναινέση) των ειδικόμενων αθλητών ή της συνδικαλιστικής ή επαγγελματικής οργανώσεως αυτών προς την οποία οι αθλητές μπορούν να μεταβιβάζουν το δικαίωμα της εμπορικής ή διαφημιστικής εκμεταλλεύσεως της φωτογραφίας τους.

8. Η χρήση ανιχνευτών μετάλλου ή άλλων οργάνων διασκόπησης προς διερεύνηση του υπεδάφους ή ακινητών μνημείων δεν επιτρέπεται χωρίς την άδεια της αρχαιολογικής υπηρεσίας.

9. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Περιβαλλοντος,

Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και Πολιτισμού μπορεί να τροποποιείται το ρυμοτομικό σχέδιο πόλεως ή οικισμών και να θεσπίζονται ειδικοί όροι δόμησης για μουσεία, αρχαιολογικές αποθήκες ή εργαστήρια του Υπουργείου Πολιτισμού.

Με κοινή απόφαση των ίδιων Υπουργών, μετά από γνώμη του Κεντρικού Αρχαιολογικού Συμβουλίου, μπορεί να επιτρέπεται η κατασκευή μικρών κτισμάτων ή προσθηκών σε υπάρχοντα κτίρια, αναγκαίων για την προστασία ή προβολή των αρχαιολογικών χώρων μέσα στους χώρους αυτούς ή σε ζώνες προστασίας τους και θεσπίζονται οι ειδικοί όροι δόμησης και άλλοι αναγκαίοι περιορισμοί.

10. Σε κηρυγμένα μνημεία, μουσεία, αρχαιολογικούς χώρους, αρχαιολογικές συλλογές, αρχαιολογικές αποθήκες και γενικότερα όπου φυλάσσονται ή εκτίθενται αρχαιολογικά ευρήματα μεγάλης αξίας και σε κατεπιγούσσες περιπτώσεις που αφορούν την ασφάλεια και προστασία τους, που διαπιστώνονται με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, η Δ.Ε.Η. χορηγεί ηλεκτρικό ρεύμα κατά παρέκκλιση κάθε σχετικής διάταξης νόμου.

11. Η παράγραφος 9 του άρθρου 75 του ν. 2121/1993 (ΦΕΚ 25 Α'), όπως αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 8 του άρθρου εικοστού του ν. 2196/1994 (ΦΕΚ 41 Α') και ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

9. Ο Οργανισμός Πολιτιστικής Πρωτεύουσας της Ευρώπης-Θεσσαλονίκη 1997 λύεται την 1η Ιανουαρίου 1998 και τίθεται υπό εκκαθάριση. Με κοινή απόφαση των εποπτευόμενων και τυχόν άλλων συναρμοδίων Υπουργών ρυθμίζονται τα σχετικά με τη διοίκηση και λειτουργία του Οργανισμού κατά την περίοδο και για τις ανάγκες της εκκαθάρισης και κάθε άλλο συναφές ζήτημα.

Με κοινή απόφαση των ίδιων Υπουργών ρυθμίζονται τα σχετικά με τη διάθεση των περιουσιακών στοιχείων και τη διαδοχή του Οργανισμού επί των κάθε είδους δικαιωμάτων και υποχρεώσεων του, η υποκατάστασή του σε κάθε είδους σύμβαση που έχει συναφεί και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια.

12. Η παραβίαση της αρχαιολογικής νομοθεσίας κατά την εκτέλεση δομικών ή άλλων εργασιών εναντίων και ιδίως η εκτέλεση εργασιών χωρίς άδεια ή παρα την ανακλήση της άδειας ή παρα το αντίθετο σήμα των υπηρεσιών του Υπουργείου Πολιτισμού επιφέρει τις συνέπειες που προβλέπονται σε περίπτωση παραβίασης της πολεοδομικής και οικοδομικής νομοθεσίας. Οι αστυνομικές κρατικές αρχές υποχρεούνται να παρέχουν την αναγκαία συνδρομή ή προστασία στην Υπηρεσία του Υπουργείου Πολιτισμού.

13. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Ανάπτυξης και Πολιτισμού αποδίδονται στο Υπουργείο Πολιτισμού χώροι που εκμεταλλεύεται ο Ε.Ο.Τ. οι οποίοι έχουν αρχαιολογικό ή σπηλαιολογικό ενδιαφέρον για τη διασφάλιση της αρχαιολογικής ή κάθε άλλης συναφούς επιστημονικής έρευνας. Με βάση την παραπάνω κοινή υπουργική απόφαση ο Υπουργός Πολιτισμού εκδίδει πρωτόκολλα διοικητικής αποβολής οποιοσδήποτε νεμεται, κατέχει ή χρησιμοποιεί τους χώρους στους οποίους αναφέρεται η παραγράφος αυτή. Τρίτοι που τυχόν έχουν συμβατικά δικαιώματα χρήσης των παραπάνω χώρων μπορούν να αξιώσουν αποζημίωση με δικαιοπάροχο τον Ε.Ο.Τ.

Άρθρο 10

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά στις επί μέρους διατάξεις.

Κάθε διάταξη νόμου αντίθετη προς τις διατάξεις του παρόντος νόμου καταργείται.

Παραγγέλλομε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 23 Δεκεμβρίου 1997

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΔΗΜ. ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ
ΚΑΙ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ
Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
Γ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ

ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ
Β. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ & ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
Γ. ΑΡΣΕΝΗΣ

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ
ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ
Κ. ΑΛΛΙΩΤΗΣ

ΕΡΓΑΣΙΑΣ & ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Μ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΑΣ
ΣΤ. ΤΖΟΥΜΑΚΑΣ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
Ε. ΠΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΘΡΑΚΙΑΣ

Φ. ΠΕΤΣΑΛΗΚΟΣ

ΤΥΠΟΥ ΚΑΙ ΜΕΣΩΝ ΜΑΖΙΚΗΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

Δ. ΡΕΠΠΑΣ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους

Αθήνα, 23 Δεκεμβρίου 1997

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΕΥΑΓ. ΠΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

02000862301040008

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

Αρ. Φύλλου 88

23 Ιανουαρίου 2004

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

- 1 Καθορισμός ύψους κρατικής επιχορήγησης Ιδρύματος Σιβιτανιδείου Δ.Σ.Τ.Ε. οικονομικού έτους 2004.
- 2 Τροποποίηση και συμπλήρωση της 272060/02 (ΦΕΚ 1048 Β/9.8.2002) απόφασης όπως τροποποιήθηκε με την 304156/4.11.2002 (ΦΕΚ 1424Β/11.11.2002) όμοια απόφαση με θέμα "Σύσταση και Συγκρότηση Επιτροπής ΚΕΜΑΕ και καθορισμός αρμοδιοτήτων αυτής στα πλαίσια εφαρμογής των διατάξεων κατάρτισης του Αμπελουργικού Μητρώου και του Συστήματος Γεωργικών Πληροφοριών στον Ελαιοκομικό τομέα, όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε με τις 334269/14.5.2001 και 389875/3.9.2001 όμοιες αποφάσεις, και άλλες διατάξεις".
- 3 Πρόσβαση και χρήση μνημείων, αρχαιολογικών χώρων και ιστορικών τόπων.
- 4 Αντικατάσταση της οικονομικής υπολόγου της Επιτροπής Γίροετομασίας και Οργάνωσης της 14ης Γενικής Συνέλευσης της Παγκόσμιας Ένωσης των Εθνικών Ολυμπιακών Επιτροπών που θα διεξαχθεί στην Αθήνα το Φεβρουάριο του 2004.
- 5 Συγκρότηση Οργανωτικής Επιτροπής (Ν.Π.Ι.Δ.) Παγκοσμίου Κυπέλλου Σκοποβολής - Test Event των Ολυμπιακών Αγώνων 2004 σύμφωνα με το Ν. 2725/1999 "Ερασιτεχνικός και Επαγγελματικός Αθλητισμός και άλλες διατάξεις", άρθρο 53 και όπως συμπληρώθηκε και τροποποιήθηκε με το Ν. 3057/2002 και ισχύει σήμερα.
- 6 Τροποποίηση της ΦΓ10/14361/27.6.2003 αποφάσεως του Προέδρου του Ελεγκτικού Συνεδρίου.
- 7 Περαιώση της διαδικασίας κτηματογράφησης στο Δημοτικό Διαμέρισμα Ελευθερών (πρώην Κοινότητα Ελευθερών) του Δήμου Ελευθερών του Νομού Καβάλας.
- 8 Καταχώριση πρώτων εγγραφών στο κτηματολογικό βιβλίο και έναρξη ισχύος του Κτηματολογίου στο Δημοτικό Διαμέρισμα Ελευθερών (πρώην Κοινότητα Ελευθερών) του Δήμου Ελευθερών του Νομού Καβάλας.
- 9 Τροποποίηση του Οργανισμού Εσωτερικής Υπηρεσίας του Δήμου Ηλιούπολης.

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Αριθ. 3686/ΙΒ

(1)

Καθορισμός ύψους κρατικής επιχορήγησης Ιδρύματος Σιβιτανιδείου Δ.Σ.Τ.Ε. οικονομικού έτους 2004.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ - ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Έχοντας υπόψη

1. Το από 22.6.1927 Π.Δ. "Περί κυρώσεως του από 2.7.1926 Ν.Δ. περί ιδρύσεως της Σιβιτανιδείου Σχολής", όπως αυτό τροποποιήθηκε με ψήφισμα της Βουλής της 15.2.1927 (ΦΕΚ 137/1927, τ.Α').
2. Το άρθρο 16 του Ν.Δ. 1876/1958, με το οποίο προβλέπεται ότι το ποσόν των αναγραφόμενων πιστώσεων στον προϋπολογισμό εξόδων του ΥΠΕΠΘ για την επιχορήγηση των ανηκόντων στην εποπτεία του Σχολών καθορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων (ΦΕΚ 180/1958, τ.Α').
3. Το Ν.Δ. 3973/1959 "περί ενοποιήσεως και συντονισμού της Διοικήσεως Επαγγελματικής Εκπαιδεύσεως".
4. Τις διατάξεις του Νόμου 2362/1995 "Περί Δημοσίου Λογιστικού, κτλ".
5. Το γεγονός ότι με την απόφαση αυτή προκαλείται δαπάνη σε βάρος του Κρατικού Προϋπολογισμού, οικονομικού έτους 2004, ύψους οκτώ εκατομμυρίων τριακοσίων χιλιάδων Ευρώ (8.300.000,00), η οποία θα αντισταθμιστεί από την πίστωση του ειδικού φορέα 19-220 και ΚΑΕ 2427 του προϋπολογισμού εξόδων του ΥΠΕΠΘ.
6. Την 1065956/863/Α0006/15.7.2003 απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Οικονομικών "Ανάθεση αρμοδιοτήτων στους Υφυπουργούς Οικονομικών",
7. Τον ψηφισθέντα από τη Βουλή Νόμο "Κύρωση του Γενικού Προϋπολογισμού του Κράτους για το οικονομικό έτος 2004", αποφασίζουμε:
8. Καθορίζουμε για το οικονομικό έτος 2004 το ύψος της Κρατικής Επιχορήγησης "προς τη Σιβιτανίδειο Δημοσία Σχολή Τεχνών και Επαγγελμάτων μέχρι του ποσού των οκτώ εκατομμυρίων τριακοσίων χιλιάδων Ευρώ (8.300.000,00).
9. Η δαπάνη θα βαρύνει τον ειδικό φορέα 19-220 και ΚΑΕ 2427 του προϋπολογισμού εξόδων του ΥΠΕΠΘ, οικονομι-

Προϋπολογισμού και Μισθοδοσίας, της Δ/νσης Οικονομικής, αντί του Μιχάλη Ράδο.

3. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 1 της 272060/02 απόφασης, προστίθεται περίπτωση η ως εξής: "η. Αικατερίνη Μπελίτσου, του κλάδου ΠΕΙ Ο Οικονομικού, Προϊσταμένη της Δ/νσης Διαχείρισης Μητρώων, με αναπληρωτή τον Μιχάλη Ράδο, του κλάδου ΠΕ10 Οικονομικού, Προϊστάμενο του Τμήματος Προγραμματισμού και Σχεδιασμού της ίδιας Δ/νσης.

4. Αντικαθίσταται η παράγραφος 2 του άρθρου 1 της 272060/02 απόφασης ως εξής: "2. Συστήνεται και συγκροτείται Επιστημονική Γραμματεία για τεχνική υποστήριξη του Συντονιστή των Μητρώων, η οποία αποτελείται από τον Λάζαρο Κιρκάκη, του κλάδου ΠΕ1 Γεωπονικού, υπάλληλο της Δ/νσης Διαχείρισης Μητρώων, την Δήμητρα Παπασταματίου, δικηγόρο, Ειδική Σύμβουλο της Ειδικής Γραμματείας του Υπουργείου Γεωργίας και τον Σπυρίδωνα Μεσσαριτάκη του κλάδου ΤΕ Δασοπονίας, Σύμβουλο του Γραφείου Υπουργού".

5. Αντικαθίσταται η παράγραφος 4 του άρθρου 1 της 272060/02 απόφασης όπως τροποποιήθηκε με την παράγραφο 2 της 304156/02 απόφασης ως εξής:

"4. Η γραμματειακή εξυπηρέτηση της ΚΕΜΑΕ ανατίθεται σε υπάλληλο του Υπουργείου Γεωργίας".

6. Αντικαθίσταται η παράγραφος 5 του άρθρου 1 της 272060/02 απόφασης ως εξής: "Συστήνουμε επίσης Επιτροπές Εμπειρογνομόνων από αρμοδίους υπαλλήλους του Υπουργείου Γεωργίας και του ΟΠΕΚΕΠΕ".

7. Αντικαθίσταται η παράγραφος 4 του άρθρου 2 της 272060/02 απόφασης ως εξής: "4 Η συγκρότηση των Επιτροπών Εμπειρογνομόνων γίνεται με απόφαση του Ειδικού Γραμματέα Διοικητικού Τομέα Προγραμματισμού και Εφαρμογών του Γ ΚΠΣ, μετά από πρόταση των προϊσταμένων των αντίστοιχων Γεν. Δ/σεων ή των Ανεξάρτητων Δ/σεων του Υπ. Γεωργίας και του Προέδρου του ΟΠΕΚΕΠΕ".

8. Η παράγραφος 6 του άρθρου 2 της 272060/02 απόφασης διαγράφεται.

9. Η περίπτωση 1.5 της παραγράφου 1 του άρθρου 3 της 272060/02 απόφασης αντικαθίσταται ως εξής: "1.5. Στα μέλη της ΝΕΜΑΕ καταβάλλεται πρόσθετη αμοιβή πεντακόσια (500) Ευρώ μηνιαίως. Για την εξέταση των ενστάσεων από τις ΝΕΜΑΕ καταβάλλεται σε αυτήν αμοιβή ένα (1) Ευρώ για κάθε μια ένσταση πέραν των 500 ενστάσεων".

10. Κατά τα λοιπά ισχύει η 272060/1.8.2002 (ΦΕΚ 1048Β/9.8.2002) απόφαση όπως τροποποιήθηκε με την 304156/4.11.2002 (ΦΕΚ 1424Β/11.11.2002) όμοια.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 22 Ιανουαρίου 2004

ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Γ. ΔΡΥΣ

Αριθ. ΥΠΠΟ/ΔΟΕΠΥ/ΤΟΠΥΝΣ/25/4746

(3)

Πρόσβαση και χρήση μνημείων, αρχαιολογικών χώρων και ιστορικών τόπων.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:

α) Του άρθρου 46, παρ. 1 του Ν. 3028/2002 "Για την προστασία των Αρχαιοτήτων και εν γένει της Πολιτιστικής Κληρονομιάς" (ΦΕΚ Α' 153).

28-06-02

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

Αρ. 2. φύλ. 153

β) Του Ν. 736/1977 "Περί Οργανισμού του Τ.Α.Π." (ΦΕΚ Α' 316).

γ) Του Ν. 2557/1997 "Θεσμοί, μέτρα και δράσεις πολιτιστικής ανάπτυξης" (ΦΕΚ Α' 271).

δ) Του Π.Δ. 191/2003 "Οργανισμός Υπουργείου Πολιτισμού" (ΦΕΚ Α' 146).

ε) Του άρθρου 29 του Ν. 1558/1985 "Κυβέρνηση και Κυβερνητικά Όργανα" (ΦΕΚ Α' 137), όπως τροποποιήθηκε με την παράγραφο 8 του άρθρου 7 του Ν. 1943/1991 (ΦΕΚ Α' 50) και του άρθρου 29Α του ίδιου Νόμου που προστέθηκε με το άρθρο 27 του Ν. 2081/1992 (ΦΕΚ Α' 154) και αντικαταστάθηκε με το άρθρο 1 παρ. 2α του Ν. 2469/1997 (ΦΕΚ Α' 38).

2) Την 2/14.1.2004 Γνωμοδότηση του Κεντρικού Αρχαιολογικού Συμβουλίου (ΚΑΣ).

3) Την ανάγκη προστασίας των μνημείων και ιδίως την ανάγκη πρόσβασης και επικοινωνίας του κοινού με αυτά, καθώς και την ένταξή τους στη σύγχρονη κοινωνική ζωή.

4) Το γεγονός ότι από τις διατάξεις της παρούσας απόφασης δεν προκαλείται δαπάνη σε βάρος του Κρατικού Προϋπολογισμού, αποφασίζουμε:

Άρθρο 1

1. Η επίσκεψη στους οργανωμένους αρχαιολογικούς χώρους, ιστορικούς τόπους ή και μνημεία, ή μεμονωμένους σημαντικούς χώρους ή μνημεία, είναι δυνατή κατά τις ημέρες και ώρες λειτουργίας τους.

2. Κατ' εξαίρεση, μετά από άδεια του Υπουργού Πολιτισμού, είναι δυνατή η επίσκεψη και πέραν του ωραρίου λειτουργίας.

3. Για την είσοδο στο σύνολο ή κατηγορία οργανωμένων αρχαιολογικών χώρων, ιστορικών τόπων ή ακινήτων μνημείων, ή μεμονωμένα σε σημαντικούς χώρους ή μνημεία, καταβάλλεται από τους επισκέπτες το προβλεπόμενο κατά νόμο εισιτήριο, εκτός από τις ημέρες ελευθέρων εισόδου και με την επιφύλαξη της προβλεπόμενης από την παρ. 2 του άρθρου 46 του Ν. 3028/02 κοινής υπουργικής απόφασης.

4. Οι επισκέπτες συνόλου ή κατηγορίας οργανωμένων αρχαιολογικών χώρων, ιστορικών τόπων ή ακινήτων μνημείων, ή μεμονωμένων σημαντικών χώρων ή μνημείων, καθώς και οι ξεναγοί και συνοδοί αυτών, οφείλουν να ακολουθούν τους κανόνες λειτουργίας τους, να συμπεριφέρονται με κοσμιότητα και με τον οφειλόμενο προς τα μνημεία σεβασμό και να αποφεύγουν εν γένει κάθε πράξη που δύναται να διαταράξει την ησυχία, την ευταξία και να προκαλέσει φθορά. Δεν επιτρέπεται ιδίως η κατανάλωση τροφίμων και ποτών, η χρήση χωρίς νόμιμη άδεια τεχνητών μέσων αναπαραγωγής ήχου και μουσικών οργάνων, η ρύπανση και το κάπνισμα. Οι επισκέπτες οφείλουν να μην αγγίζουν τα εκθέματα, τις βιτρίνες και τα καλλιτεχνικά δημιουργήματα που είναι ενσωματωμένα στο μνημείο, όπως τοιχογραφίες, ψηφιδωτά, ξύλινες διακοσμήσεις, να ακολουθούν τη σήμανση και να μην παραβιάζουν την περιορίση και τους διαδρόμους επίσκεψης και εν γένει να περιορίζουν την επίσκεψή τους στα επισκέψιμα τμήματα του μνημείου, του αρχαιολογικού χώρου ή του ιστορικού τόπου, αποφεύγοντας τα σημεία, τα οποία παρουσιάζουν επικινδυνότητα, είτε λόγω της φυσικής διαμόρφωσης του εδάφους, είτε λόγω της ετοιμορροπίας του μνημείου, ή της εκτέλεσης έργων. Δεν επιτρέπεται η είσοδος εντός των ανωτέρω χώρων ατόμων που βρίσκονται σε μέθη, ή

είναι υπό την επήρεια ναρκωτικών ουσιών, ή βρίσκονται πρόδηλα σε κατάσταση που μπορεί να οδηγήσει σε βλάβη των μνημείων και των εκθεμάτων, ή να προσβάλει την εν γένει ευταξία. Δεν επιτρέπεται επίσης η είσοδος ζώων, με την εξαίρεση των σκύλων που οδηγούν Άτομα με Αναπηρία.

5. Στους αρχαιολογικούς χώρους και ιστορικούς τόπους δεν επιτρέπεται η είσοδος οχημάτων, με την εξαίρεση οχημάτων πρώτης ανάγκης και αυτών που εξυπηρετούν τη διεξαγωγή αρχαιολογικών έργων.

6. Οι επισκέπτες συνόλου ή κατηγορίας οργανωμένων αρχαιολογικών χώρων, ιστορικών τόπων ή ακινήτων μνημείων, ή μεμονωμένων σημαντικών χώρων ή μνημείων, καθώς και οι ξεναγοί και συνοδοί αυτών, οφείλουν να ακολουθούν τις οδηγίες των αρμοδίων υπαλλήλων του ΥΠ.ΠΟ.

7. Η μη τήρηση των παραπάνω όρων δικαιολογεί την απομάκρυνση των μη συμμορφούμενων επισκεπτών από τους χώρους αυτούς καθώς και την επιβολή των τυχόν προβλεπόμενων άλλων κυρώσεων.

8. Η κινηματογράφηση, η βιντεοσκόπηση και η φωτογράφιση διέπονται από τις οικείες διατάξεις που ισχύουν κάθε φορά.

Άρθρο 2

1. Στο σύνολο ή κατηγορία οργανωμένων αρχαιολογικών χώρων, ιστορικών τόπων ή ακινήτων μνημείων ή μεμονωμένα σε σημαντικούς χώρους ή μνημεία, μπορεί να επιτραπεί η πραγματοποίηση πολιτιστικών και καλλιτεχνικών εκδηλώσεων, συμβατών με τον χαρακτήρα τους ως μνημείων ή προστατευόμενων χώρων. Στη σχετική απόφαση καθορίζονται ανάλογα με τον χαρακτήρα και την κατάσταση του κάθε μνημείου και χώρου οι όροι της παραχώρησης.

2. Για τα μνημεία, οργανωμένους αρχαιολογικούς χώρους και ιστορικούς τόπους που μπορεί να παραχωρηθούν εκδίδεται ετησίως υπουργική απόφαση στην οποία καθορίζεται, κατά περίπτωση, ο ανώτατος επιτρεπόμενος αριθμός παραστάσεων και εκδηλώσεων ετησίως, ο αριθμός ημερών δοκιμών πριν από κάθε παράσταση, καθώς και ο αριθμός θεατών.

3. Τα σχετικά αιτήματα υποβάλλονται στην αρμόδια Υπηρεσία και για συγκεκριμένες ημερομηνίες διεξαγωγής των εκδηλώσεων πέντε τουλάχιστον μήνες πριν από την προγραμματιζόμενη πραγματοποίησή τους. Συνοδεύονται από φάκελο, ο οποίος συμπληρώνεται από την αρμόδια Υπηρεσία με αναλυτική τεχνική περιγραφή και επαρκή στοιχεία αρχαιολογικής τεκμηρίωσης, καθώς και τις απόψεις της Υπηρεσίας για την πραγματοποίηση ή μη της εκδήλωσης. Στον φάκελο περιλαμβάνονται επίσης λεπτομερή σχέδια των προτεινόμενων σκηνικών και εν γένει πρόχειρων κατασκευών, που είναι αναγκαίες για την πραγματοποίηση της εκδήλωσης.

4. Οι διοργανωτές λαμβάνουν ιδιαίτερη μέριμνα για την αυστηρή τήρηση των όρων της παραχώρησης καθώς και της καθαριότητας και της ευταξίας κατά τη διάρκεια και μετά το πέρας της χρήσης, σύμφωνα με τις υποδείξεις της αρμόδιας Υπηρεσίας, ώστε να μην προσβάλλεται εν γένει η εμφάνιση του μνημείου.

5. Οι διοργανωτές λαμβάνουν τα απαιτούμενα μέτρα ασφαλείας του χώρου κατά τη διάρκεια της χρήσης, σύμφωνα και με τις υποδείξεις της αρμόδιας Υπηρεσίας του

ΥΠ.ΠΟ. Σε περίπτωση ατυχήματος, το Ελληνικό Δημόσιο, δεν φέρει ουδεμία ευθύνη.

6. Δεν επιτρέπεται το κάπνισμα, καθώς και η κατανάλωση τροφίμων και ποτών, καθόλη τη διάρκεια της παραχώρησης για την πραγματοποίηση παραστάσεων και εκδηλώσεων, δηλαδή κατά τις δοκιμές, κατά τη διάρκεια και μετά το πέρας της εκδήλωσης.

7. Η μεταφορά των αναγκαίων για την παράσταση ή εκδήλωση υλικών, πραγματοποιείται κατά το δυνατόν μετά το πέρας του ωραρίου επισκέψεως του μνημείου ή του αρχαιολογικού χώρου, με χρήση ελαφρών μεταφορικών μέσων.

8. Σε περίπτωση πρόσληψης από τους διοργανωτές προσωπικού για την κάλυψη των αναγκών της παράστασης ή εκδήλωσης, αυτό θα αναφέρεται στην αρμόδια Υπηρεσία του ΥΠ.ΠΟ, η οποία έχει και τη γενική εποπτεία.

9. Οι διοργανωτές της εκδήλωσης οφείλουν να ακολουθούν τις οδηγίες των εντεταλμένων υπαλλήλων της αρμόδιας Υπηρεσίας του ΥΠ.ΠΟ. Σε περίπτωση που κριθεί σκόπιμο, κατά τη διάρκεια των παραστάσεων ή των εκδηλώσεων και των δοκιμών, παρίσταται εκπρόσωπος της Υπηρεσίας, με τις υποδείξεις του οποίου οφείλουν να συμμορφώνονται οι διοργανωτές.

10. Για τη χρήση των μνημείων, αρχαιολογικών χώρων και ιστορικών τόπων κατά τις παραστάσεις ή πολιτιστικές εκδηλώσεις, καταβάλλεται το νόμιμο τέλος, εκτός και αν η παραχώρηση γίνεται ατελώς με ειδική απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού.

11. Σε περίπτωση κινηματογράφησης ή βιντεοσκόπησης της παράστασης ή της εκδήλωσης καταβάλλεται το νόμιμο τέλος, εκτός και αν προβλέπεται διαφορετικά με ειδική απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού.

12. Η μη τήρηση οιοδήποτε όρου επιφέρει την άρση της παραχώρησης.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 23 Ιανουαρίου 2004

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Αριθ. 2456

(4)

Αντικατάσταση της οικονομικής υπολόγου της Επιτροπής Προετοιμασίας και Οργάνωσης της 14ης Γενικής Συνέλευσης της Παγκόσμιας Ένωσης των Εθνικών Ολυμπιακών Επιτροπών που θα διεξαχθεί στην Αθήνα το Φεβρουάριο του 2004.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Έχοντας υπόψη τις διατάξεις:

1. Του Α.Ν. 397/68 "Περί επανασυστάσεως της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού και των αρμοδιοτήτων αυτής".

2. Του Π.Δ. 77/1985 (ΦΕΚ 28 Α') "Οργανισμός της Γ.Γ.Α".

3. Του Ν. 1558/85 "Κυβέρνηση και Κυβερνητικά Όργανα".

4. Του Ν. 3148/1955 (ΦΕΚ 51 Α') "Περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως της περί Επιτροπής Ολυμπιακών Αγώνων Νομοθεσίας".

5. Το Π.Δ. 130/2000 "Καταστατικό της Ε.Ο.Ε." (ΦΕΚ 113 Α').

6. Το άρθρο 53, παρ. 1 έως 4 του Ν. 2725/1999 (ΦΕΚ 121 Α') "Ερασιτεχνικός και Επαγγελματικός Αθλητισμός και

ΑΙΤΗΣΗ ΧΟΡΗΓΗΣΕΩΣ ΕΓΓΡΑΦΩΝ

Προς το ΥΠΠΟ

~~Πρωτόκολλο Υπουργού~~

ΔΙΠΗΛ

Νοταρά 37

106 83 Αθήνα

Ζητούμε να μας πληροφορήσετε αν υπάρχει παλαιότερη απόφαση του ΥΠΠΟ βάσει της οποίας ορίζονται οι λόφοι Πινύκας, Νυμφών και Μουσείου (Φιλοπάππου) ως οργανωμένοι αρχαιολογικοί χώροι και αν ναι, αν με αυτές τις αποφάσεις καθορίζονται οι όροι και οι προϋποθέσεις επίσκεψης του κοινού στον οργανωμένο αρχαιολογικό χώρο και τις πολιτιστικές ή άλλες εκδηλώσεις που μπορούν να πραγματοποιούνται στον χώρο αυτό. Επίσης, ζητούμε να μας πληροφορήσετε αν υπάρχει νεότερη απόφαση του ΥΠΠΟ, κατά τις διατάξεις του άρθρου 46 του ν. 3028/2002, με το ίδιο θέμα. Ως κάτοικοι της περιοχής που άμεσα γειτνιάζει με τους λόφους, ζητούμε να μας δημοσιοποιηθούν τα έγγραφα αυτά.

Ο αιτών

Γαβριήλ Παπασαράντης

Αθήνα,

9/2/04

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Δ/ΝΣΗ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ
ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ

Αριθμ. Πρωτ. 11011

Χρονολογία 9 - 2 - 04

Προορισμός ΔΙΠΗΛ

Με το να στέβετε κατά τρόπο παρ' και συγκεκριμένο την υποθεσή σας, αποφεύγετε κάθε άσκοπη απασχόληση

01001532806020028

3003

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

Αρ. Φύλλου 153

28 Ιουνίου 2002

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 3028

Για την προστασία των Αρχαιοτήτων και εν γένει της
Πολιτιστικής Κληρονομιάς.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ
ΒΑΣΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1

Αντικείμενο

1. Στην προστασία που παρέχεται με τις διατάξεις του παρόντος νόμου υπάγεται η πολιτιστική κληρονομιά της Χώρας από τους αρχαιολογικούς χρόνους μέχρι σήμερα. Η προστασία αυτή έχει ως σκοπό τη διατήρηση της ιστορικής μνήμης χάριν της παρούσας και των μελλοντικών γενεών και την αναβάθμιση του πολιτιστικού περιβάλλοντος.

2. Η πολιτιστική κληρονομιά της Χώρας αποτελείται από τα πολιτιστικά αγαθά που βρίσκονται εντός των ορίων της ελληνικής επικράτειας, συμπεριλαμβανομένων των χωρικών υδάτων, καθώς και εντός άλλων θαλάσσιων ζωνών στις οποίες η Ελλάδα ασκεί σχετική δικαιοδοσία σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο. Η πολιτιστική κληρονομιά περιλαμβάνει και τα άυλα πολιτιστικά αγαθά.

3. Στο πλαίσιο των κανόνων του διεθνούς δικαίου, το Ελληνικό Κράτος μεριμνά και για την προστασία των πολιτιστικών αγαθών που προέρχονται από την ελληνική επικράτεια οποτεδήποτε και αν απομακρύνθηκαν από αυτήν. Το Ελληνικό Κράτος μεριμνά επίσης στο πλαίσιο του διεθνούς δικαίου για την προστασία των πολιτιστικών αγαθών που συνδέονται ιστορικά με την Ελλάδα οπουδήποτε και αν βρίσκονται.

Άρθρο 2

Έννοια όρων

Για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος νόμου:

α) Ως πολιτιστικά αγαθά νοούνται οι μαρτυρίες της ύπαρξης και της ατομικής και συλλογικής δραστηριότητας του ανθρώπου.

β) Ως μνημεία νοούνται τα πολιτιστικά αγαθά που απο-

τελούν υλικές μαρτυρίες και ανήκουν στην πολιτιστική κληρονομιά της Χώρας και των οποίων επιβάλλεται η ειδικότερη προστασία βάσει των εξής διακρίσεων:

αα) Ως αρχαία μνημεία ή αρχαία νοούνται όλα τα πολιτιστικά αγαθά που ανάγονται στους προϊστορικούς, αρχαίους, βυζαντινούς και μεταβυζαντινούς χρόνους και χρονολογούνται έως και το 1830, με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 20. Στα αρχαία μνημεία συμπεριλαμβάνονται σπήλαια και παλαιοντολογικά κατάλοιπα για τα οποία υπάρχουν ενδείξεις ότι συνδέονται με την ανθρώπινη ύπαρξη.

ββ) Ως νεότερα μνημεία νοούνται τα πολιτιστικά αγαθά που είναι μεταγενέστερα του 1830 και των οποίων η προστασία επιβάλλεται λόγω της ιστορικής, καλλιτεχνικής ή επιστημονικής σημασίας τους, κατά τις διακρίσεις των άρθρων 6 και 20.

γγ) Ως ακίνητα μνημεία νοούνται τα μνημεία που υπήρξαν συνδεδεμένα με το έδαφος και παραμένουν σε αυτό ή στο βυθό της θάλασσας ή στον πυθμένα λιμνών ή ποταμών, καθώς και τα μνημεία που βρίσκονται στο έδαφος ή στο βυθό της θάλασσας ή στον πυθμένα λιμνών ή ποταμών και δεν είναι δυνατόν να μετακινηθούν χωρίς βλάβη της αξίας τους ως μαρτυριών. Στα ακίνητα μνημεία συμπεριλαμβάνονται οι εγκαταστάσεις, οι κατασκευές και τα διακοσμητικά και λοιπά στοιχεία που αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα τους, καθώς και το άμεσο περιβάλλον τους.

δδ) Ως κινητά μνημεία νοούνται τα μνημεία που δεν θεωρούνται ακίνητα.

ε) Ως αρχαιολογικοί χώροι νοούνται εκτάσεις στην ξηρά ή στη θάλασσα ή στις λίμνες ή στους ποταμούς, οι οποίες περιέχουν ή στις οποίες υπάρχουν ενδείξεις ότι περιέχονται αρχαία μνημεία ή αποτέλεσαν ή υπάρχουν ενδείξεις ότι αποτέλεσαν από τους αρχαιολογικούς χρόνους έως και το 1830 μνημειακά, οικιστικά ή ταφικά σύνολα. Οι αρχαιολογικοί χώροι περιλαμβάνουν και το απαραίτητο ελεύθερο περιβάλλον που επιτρέπει στα σωζόμενα μνημεία να συντίθενται σε ιστορική, αισθητική και λειτουργική ενότητα.

ς) Ως ιστορικοί τόποι νοούνται είτε εκτάσεις στην ξηρά ή στη θάλασσα ή στις λίμνες ή στους ποταμούς που αποτέλεσαν ή που υπάρχουν ενδείξεις ότι αποτέλεσαν το χώρο εξαίρετων ιστορικών ή μυθικών γεγονότων, ή εκτάσεις που περιέχουν ή στις οποίες υπάρχουν ενδείξεις ότι πε-

θρου 31, καθώς και 1 του άρθρου 47. Τα μνημεία, κατά τις διατάξεις αυτές, αποκτώνται από αναγνωρισμένα μουσεία που έχουν ίδια νομική προσωπικότητα ή από νομικά πρόσωπα στα οποία ανήκουν αναγνωρισμένα μουσεία, υπό τον όρο ότι κατατίθενται στις συλλογές τους.

15. Για τις ανάγκες ανέγερσης, επέκτασης, εγκατάστασης, ανάδειξης και λειτουργίας μουσείου μπορεί να γίνει απαλλοτρίωση ή απευθείας εξαγορά κτιρίων ή εκτάσεων γης σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 18 και να ορίζεται ζώνη προστασίας στον περιβάλλοντα χώρο τους σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 17.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΚΤΟ

ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΚΑΙ ΧΡΗΣΗ ΜΝΗΜΕΙΩΝ ΚΑΙ ΧΩΡΩΝ

Άρθρο 46

1. Με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, η οποία εκδίδεται μετά από γνώμη του Συμβουλίου, καθορίζονται για το σύνολο ή κατηγορία οργανωμένων αρχαιολογικών χώρων, ιστορικών τόπων ή ακινήτων μνημείων ή μεμονωμένα για σημαντικούς χώρους ή μνημεία : α) οι όροι και οι προϋποθέσεις επίσκεψης του κοινού σε αυτούς, β) οι πολιτιστικές ή άλλες εκδηλώσεις που μπορούν να πραγματοποιούνται σε αυτούς, συμβατές με το χαρακτήρα τους ως μνημείων ή προστατευόμενων χώρων. Είναι δυνατή η πραγματοποίηση εκδήλωσης ή η παραχώρηση της χρήσης των ανωτέρω, στο πλαίσιο της απόφασης του προηγούμενου εδαφίου μετά από άδεια του Υπουργού Πολιτισμού, η οποία εκδίδεται ύστερα από γνώμη του Συμβουλίου και με την οποία μπορούν να επιβάλλονται ειδικοί όροι ως προς τη διεξαγωγή τους. Για τη χρήση των παραπάνω χώρων, τόπων και ακινήτων μνημείων κατά τις εκδηλώσεις αυτές καταβάλλεται τέλος στο Τ.Α.Π.Α. Με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού είναι δυνατή η απαλλαγή από την υποχρέωση καταβολής του τέλους για εκδηλώσεις μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα. Ως οργανωμένος αρχαιολογικός χώρος ορίζεται αυτός που ανήκει στην κυριότητα του Δημοσίου και αποτελεί αντικείμενο ιδιαίτερης μέριμνας για την ανάδειξη και προβολή του. Οργανωμένος αρχαιολογικός χώρος μπορεί να είναι και ένας ανασκαφικός χώρος. Ένας αρχαιολογικός χώρος χαρακτηρίζεται ως οργανωμένος με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού μετά από γνώμη του Συμβουλίου.

2. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Πολιτισμού καθορίζεται το ύψος του αντιτίμου που καταβάλλεται από το κοινό για την επίσκεψη μουσείων, μνημείων, οργανωμένων αρχαιολογικών χώρων και ιστορικών τόπων που ανήκουν στο Δημόσιο και υπάγονται στην προστασία του παρόντος νόμου.

3. Η Υπηρεσία οφείλει να διευκολύνει την πρόσβαση των ειδικών επιστημόνων, στους οποίους χορηγεί σχετική άδεια, σε κινητά μνημεία που βρίσκονται σε δημόσια μουσεία και αποθηκευτικούς χώρους υπό την εποπτεία της, με σκοπό τη φωτογράφιση, τη μελέτη ή τη δημοσίευσή τους, εφόσον δεν υπάρχει κίνδυνος να υποστούν φθορά τα μνημεία και υπό την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 39 ως προς τα δικαιώματα δημοσίευσης.

4. Για την παραγωγή, αναπαραγωγή και διάδοση στο κοινό, για άμεσο ή έμμεσο οικονομικό ή εμπορικό σκοπό, εκμαγείων, αντιγράφων ή απεικονίσεων μνημείων, που ανήκουν στο Δημόσιο, είτε ακινήτων που βρίσκονται σε αρχαιολογικούς χώρους και ιστορικούς τόπους ή είναι μεμονωμένα, είτε κινητών που βρίσκονται σε μουσεία ή συλ-

λογές του Δημοσίου, με οποιονδήποτε τρόπο και μέσο, συμπεριλαμβανομένων των ηλεκτρονικών και ψηφιακών, του διαδικτύου (internet), των δικτύων τηλεπικοινωνιακής ή άλλης σύνδεσης και της δημιουργίας βάσεων δεδομένων με εικόνες των παραπάνω, από άλλους φορείς ή πρόσωπα, πλην του Δημοσίου, του Τ.Α.Π.Α. και του Οργανισμού Προβολής Ελληνικού Πολιτισμού Α.Ε. απαιτείται προηγούμενη άδεια. Η άδεια χορηγείται έναντι τέλους, υπέρ του Τ.Α.Π.Α. σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα, με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, στην οποία καθορίζεται και η χρονική διάρκεια της άδειας, οι όροι υπό τους οποίους παρέχεται και το καταβλητέο τέλος.

5. Η παραγωγή, αναπαραγωγή και χρήση των παραπάνω προϊόντων για άλλους σκοπούς, όπως καλλιτεχνικούς, εκπαιδευτικούς ή επιστημονικούς, επιτρέπεται, έναντι της καταβολής τέλους, υπέρ του Τ.Α.Π.Α. από την οποία είναι δυνατή η απαλλαγή με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού.

6. Η διάταξη του άρθρου 14 του Α.Ν. 1947/1939 καταργείται.

7. Με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, η οποία εκδίδεται μετά από γνώμη του Συμβουλίου, καθορίζονται οι προϋποθέσεις και οι όροι χορήγησης της άδειας της παραγράφου 4, συμπεριλαμβανομένων τυχόν τεχνολογικών μέτρων και προδιαγραφών και κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια.

8. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Πολιτισμού καθορίζονται το ύψος του τέλους των προηγούμενων παραγράφων, οι διαδικασίες και ο τρόπος είσπραξής τους, οι περιπτώσεις και προϋποθέσεις απαλλαγής από την υποχρέωση καταβολής τους και ρυθμίζεται κάθε άλλη αναγκαία σχετική λεπτομέρεια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΒΔΟΜΟ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΚΙΝΗΤΡΑ

Άρθρο 47

Φορολογικά κίνητρα

1. Στην υποεπίπτωση γγ' της περίπτωσης α' της παραγράφου 1 του άρθρου 31 του Ν. 2238/1994 μετά το τέταρτο εδάφιο προστίθενται επτά νέα εδάφια ως εξής:

"Η αξία των κινητών μνημείων, όπως αυτά ορίζονται από την κείμενη νομοθεσία, που μεταβιβάζονται λόγω δωρεάς στο Δημόσιο ή σε μουσεία αναγνωρισμένα από τον Υπουργό Πολιτισμού σύμφωνα με την ίδια νομοθεσία. Σε περίπτωση μεταβίβασης στο Δημόσιο η αποδοχή της δωρεάς γίνεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Πολιτισμού, ύστερα από γνώμη του αρμόδιου γνωμοδοτικού Συμβουλίου του Υπουργείου Πολιτισμού και μετά από χρηματική αποτίμηση της αξίας των μνημείων από ειδική εκτιμητική επιτροπή και αποδοχή της αξίας από τον δωρητή. Η απόφαση αυτή περιλαμβάνει τα στοιχεία του δωρητή, την περιγραφή και τη χρηματική αποτίμηση του μνημείου. Τα μνημεία κατατίθενται σε κρατικά μουσεία. Σε περίπτωση μεταβίβασης λόγω δωρεάς σε μουσεία που δεν ανήκουν στο Δημόσιο η αποδοχή της δωρεάς γίνεται μετά από χρηματική αποτίμηση των μνημείων από την ειδική εκτιμητική επιτροπή του έκτου εδαφίου του παρόντος. Το ποσό που αφαιρείται δεν μπορεί να υπερβεί ποσοστό 15% του συνολικού καθαρού εισοδήματος ή κερδών που προκύπτουν από τον ισολογισμό της διαχειριστικής περιόδου από τα ακαθάρι-

ΕΝΩΣΙΟΝ ΤΟΥ ΜΟΝΟΜΕΛΟΥΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΙΤΗΣΗ

1. Δημητρίου Παναγιώτη Χατζηπαναγιώτου, κατοίκου Αθηνών, οδός Μιχαηλακίου, αρ. 18, Φιλοπάλλου.
2. Τριωνύμφη- Ιωάννου Βαρελά, κατοίκου Αθηνών, οδός Παλληναίων, αρ. 18, Άνω Πετράλωνα.
3. Ιουλίας Ζερράρ Λεφέβρ, κατοίκου Αθηνών, οδός Γαλατίας, αρ. 4, Θησείο.
4. Μαργαρίτας Δημητρίου Βασιλά, κατοίκου Αθηνών, οδός Γαλατίας, 4, Θησείο.
5. Λικομηνής Ανδρέα Γερούκη, κατοίκου Αθηνών, οδός Αχαιών, αρ. 17, Άνω Πετράλωνα.
6. Γεωργίου Αθανασίου Κονδύλη, κατοίκου Αθηνών, οδός Ξεναρχού, αρ. 4, Άνω Πετράλωνα.
7. Δημητρίου Βασιλείου Μουστάκη, κατοίκου Αθηνών, οδός Μυρμιδόνων, αρ. 29, Άνω Πετράλωνα.
8. Ειρήνης Σωτηρίου Παγώνη, κατοίκου Αθηνών, οδός Προπυλαίων, αρ. 11, Φιλοπάλλου.
9. Ιωάννη Ιωάννου Μαραβελάκη, κατοίκου Αθηνών, οδός Γενναίου Κολοκοτρώνη, αρ. 57, Κουκάκι.
10. Κωνσταντίνου Παύλου Δενδρινού, κατοίκου Αθηνών, οδός Δημοφώντος, αρ. 130, Άνω Πετράλωνα.
11. Στέλιου Δημητρίου Μπενά, κατοίκου Αθηνών, οδός Τσάμη Καρατάσου, αρ. 74, Φιλοπάλλου.
12. Νικολάου Κων/νου Κανάση, κατοίκου Αθηνών, οδός Ερμούθωνος, αρ. 37, Θησείο.
13. Ιωάννας Γερασίμου Βαλλιανάτου, κατοίκου Αθηνών, οδός Τσάμη Καρατάσου, αρ. 74, Φιλοπάλλου.
14. Λεωνίδα Αλεξάνδρου Καζολέα, κατοίκου Αθηνών, οδός Μιρμιόφρεκου, αρ. 13, Φιλοπάλλου.
15. Γαβριήλ Θεοφίλου Παπασαράντη, κατοίκου Αθηνών, οδός Φωτομάρα, αρ. 24, Ν. Κόσμος.

Κυρία Δωροβίτη
Σας δίνω το πρωτότυπο
(όχι έχω άλλο)
γιατί έχει χαλάσει
το κυρωτικό
Να μου το επιστρέψετε
και το σταλίσω.

ΚΑΤΑ

Της Ανώνυμης Εταιρείας με την επωνυμία «ΕΝΟΠΙΟΠΙΣΗ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΧΩΡΩΝ ΑΘΗΝΑΣ» (Ε.Α.Χ.Α), η οποία εδρεύει στην Αθήνα (οδός Νίκης, αρ. 4) κι εκπροσωπείται νόμιμα.

---★---★---

Α. Είναι γενικά αποδεκτό ότι η τσιμεντούπολη Αθήνα δε μπορεί να λειτουργήσει χωρίς τον αναγκαίο αριθμό Ελεύθερων Χώρων. Η σημασία τους και η χρησιμότητά τους, για μια ανθρώπινη διαβίωση, είναι ουσιαστικά ανεκτίμητη. Οι Ελεύθεροι Χώροι ικανοποιούν και εξυπηρετούν τόσο τις φυσικές όσο και τις ψυχικές ανάγκες των ανθρώπων. Είναι χώροι πράσινου, αναψυχής, επικοινωνίας, περιπατίου και περιουλλογής. Χρησιμοποιούνται ως χώροι ελεύθερης κίνησης και όαση, συνάντησης και συντροφιάς για όλες τις ηλικίες. Προσφέρουν καταφύγιο σε περιόδους καύσωνα ή σεισμών. Συμβάλλουν στον εξασρισμό της πόλης (είναι τα φυσικά κλιματιστικά!) και στον εμπλουτισμό του υδροφόρου ορίζοντα. Στους Ελεύθερους Χώρους, φυσικούς ή τεχνητούς, βρίσκονται εκατοντάδες είδη της ελληνικής χλωρίδας και πανίδας. Είναι λοιπόν αυτονόητο ότι οι Ελεύθεροι Χώροι είναι συνυφασμένοι με τη σωματική και ψυχική υγεία των κατοίκων, καθώς και με το Περιβάλλον. Από την άλλη, οι κάθε λογής κερδοσκοποι τους βλέπουν ως πηγή μεγέθυνσης των κερδών τους, ενώ παράλληλα η αξία και η αναγκαιότητα του κοινωνικού αυτού αγαθού που ονομάζεται «ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ ΧΩΡΟΙ», συνεχώς υποβαθμίζεται στην πόλη μας.

Β. Η έννοια του πολιτιστικού τοπίου αναπτύσσεται από το 1972 στα πλαίσια της Συνθήκης της ΟΥΝΕΣΚΟ για την παγκόσμια

πολιτιστική κληρονομιά. Στην προσπάθειά της να περιγράψει το υπό προστασία αντικείμενο, η Συνθήκη προσθέτει μια τρίτη κατηγορία μνημείων στα οικιστικά σύνολα και τους αρχαιολογικούς χώρους, εκείνη των πολιτιστικών τοπίων, που χαρακτηρίζονται από «τα ανθρώπινα έργα ή το συνδυασμό ανθρώπινων έργων και έργων της φύσης καθώς και ολόκληρες περιοχές που περιλαμβάνουν μνημεία εξέχουσας ιστορικής, αισθητικής, εθνολογικής και ανθρωπολογικής αξίας».

Από τη δεκαετία του '80 η Επιτροπή για την Παγκόσμια Κληρονομιά διατύπωσε μια σειρά συμπερασμάτων που κατέληξαν στο άρθρο 5 της Συνθήκης «για τη διατήρηση τοπίων σημαντικών για την αρμονική αλληλεπίδραση του Ανθρώπου και της Φύσης και για να δοθούν οι ευκαιρίες στο κοινό να χαρεί την οργανική σχέση που συνδέει τα ανθρώπινα έργα με το έργο της Φύσης».

Με τον τρόπο αυτό εξασφαλίστηκαν έμμεσα, όπου ήταν δυνατό, όχι μόνον οι συνθήκες φυσικής και αισθητικής αναπνοής μνημείων και επισκεπτών, αλλά προστατεύθηκαν και τμήματα του τοπίου, σε μια ελπίδα που κανένας λόγος δεν γινόταν για προστασία του περιβάλλοντος, όσο δεν ήταν ακόμη ορατοί οι σοβαροί κίνδυνοι που το απειλούσαν.

Ως αποτέλεσμα μπορούμε να θεωρήσουμε τη διάσωση των αρχαιολογικών συνόλων με τον περιβάλλοντα χώρο πρασίνου, καθώς και τις κατάφυτες διαδρομές πρόσβασης. Τα περιορισμένα αυτά δείγματα φυσικού τοπίου μέσα στις μεγαλουπόλεις αποτελούν πλέον μεμονωμένες νησίδες μορφωτικής και αισθητικής απόλαυσης, ηρεμίας, ανάπαυσης και αναπνοής στην οδυνηρή πραγματικότητα των αστικών περιοχών, καθώς εξασφαλίζουν,

έστω και σε περιορισμένη κλίμακα, τη διάσωση ολόκληρων οικοσυστημάτων εντός των ίδιων των αρχαιολογικών χώρων.

Περιλαμβάνουν ότι πολυτιμότερο δύναται να διασωθεί: «τα έργα των ανθρώπων, τους γεωλογικούς σχηματισμούς, την υφή του εδάφους, το άρωμα της βροχής, την πάχνη πάνω στο χορτάρι, τα τιτιβίσματα των πουλιών, τα ίχνη από το πέρασμα του σαλίγκαρου πάνω στις πόρινες κρηπίδες των αρχαίων τοίχων, τη δροσερή αναπνοή του χώρου τις μέρες του αυγουστιάτικου καύσωνα και τα χρώματα των φύλλων που υπενθυμίζουν ότι το φθινόπωρο κατέφθασε και φέτος είναι ακόμη εκεί, ένα μικρό κομμάτι χρυσάφι που βγαίνει αλώβητο από την υφικάνινο της πόλης».

Γ. 1. Ειδικότερα ορισμένα από τα μνημεία που βρίσκονται μέσα στο Λόφο Φιλοπάππου (π.χ. Βήμα Πνύκας, Μνημείο Φιλοπάππου), έχουν κηρυχθεί από το 1926 ως αρχαιολογικός χώρος. Από τις ανασκαφές και τις μελέτες των αρχαιολόγων αποδείχθηκε ότι μέσα στο Λόφο, βρέθηκαν αρχαίοι ναοί και ιερά θρησκευτικής λατρείας, εργαστήρια και κατοικίες, οδικό σύστημα. Στο βόρειο τμήμα του Φιλοπάππου είναι ο Λόφος Νυμφών, και στο νότιο τμήμα του ο Λόφος του Μουσείου. Ανάμεσα στους δύο μικρότερους αυτούς λόφους ήταν τα υψώματα της Πνύκας όπου βρισκόταν η πιο πυκνοκατοικημένη περιοχή της Αρχαίας Αθήνας. Στην κορυφή αυτών των υψωμάτων διαμορφώθηκε το 330-326 π.Χ. με πρωτοβουλία του ρήτορα Λυκούργου, ένας χώρος που ονομάσθηκε το «Βήμα» της Πνύκας. Από το σημείο αυτό και αντικρύζοντας την Ακρόπολη μιλούσε στους Αθηναίους για τα μεγάλα προβλήματα της δραματικής εκείνης περιόδου. Στο νότιο

5

τμήμα του Φιλοπάππου που όπως προαναφέρθηκε ονομάζεται «ΜΟΥΣΕΙΟΝ». βρίσκεται το λεγόμενο μνημείο «του Φιλοπάππου». Το ίδρυσαν οι Αθηναίοι μεταξύ 114-116 μ.Χ. για να τιμήσουν τη μνήμη του φιλαθηναιού Σύρου Φιλοπάππου, εγγονού του Αντιόχου του Επιφανούς, ο οποίος είχε ζήσει εξόριστος στην πόλη τους.

2. Σύμφωνα με τα προαναφερθέντα ο Λόφος Φιλοπάππου είναι πρώτον ένας χώρος με συγκεκριμένα αρχαιολογικά μνημεία (π.χ. Βήμα Πνύκας, Μνημείο Φιλοπάππου) τα οποία είναι υπό προστασία από το 1926, δεύτερον πολιτιστικό τοπίο που προστατεύεται στα πλαίσια της Συνθήκης της ΟΥΝΕΣΚΟ και τρίτον ένας παραδοσιακός ελεύθερος χώρος, με φυσικό δασικό πλούτο, ιστορική σημασία και πλούσια χλωρίδα και πανίδα, για τα όεδομένα μιας τσιμεντούπολης όπως είναι η Αθήνα. Αποτελεί ένα σύνθετο φυσικό και πολιτιστικό αγαθό, τόπο αναψυχής, δροσιάς, περιπάτου και περισυλλογής, καθώς και αναπόσπαστο τμήμα της Ιστορίας και της Αττικής γης που ακόμη και στις δύσκολες μέρες που περνάμε εξακολουθεί να συντηρεί ένα μοναδικό οικοσύστημα στο κέντρο της πόλης μας!!!

Δ. Από τις αρχές Νοεμβρίου 2002 η ανώνυμη εταιρεία ΕΛΧΑ, παρόλο που γνωρίζει ότι ο Λόφος Φιλοπάππου είναι αρχαιολογικός χώρος, πολιτιστικό τοπίο, οικοσύστημα κ.λ.π. άρχισε να εκτελεί διάφορα οικοδομικά και άλλου είδους έργα, χωρίς τις απαιτούμενες από τις αρμόδιες υπηρεσίες άδειες, μελέτες και εισηγήσεις (π.χ. Κεντρικό Αρχαιολογικό Συμβούλιο, Γενική Διεύθυνση Ανασκαφών και Τεχνικών Έργων του Υπουργείου Πολιτισμού, Πολεοδομικό Γραφείο Αθηνών κ.λ.π.). Με τα παρακάτω έργα διαταράσσεται το οικοσύστημα, απειλείται ο αρχαιολογικός χώρος, αλλοιώνεται

ΟΝΔ

2005

ο χαρακτήρας του, αλλάζει η χρήση του και γενικά καταστρέφεται ο Λόφος. Ειδικότερα η καθ' ης:

1. Έχει ήδη κόψει και εξακολουθεί να κόβει πολλά υγιή δέντρα (π.χ. πεύκα, κυπαρίσσια) και θάμνους.

2. Εκτελεί έργα με οπλισμένο σκυρόδεμα με τη μέθοδο των λεγόμενων «καλουπωμάτων» και έχει αναρτήσει σκαλωσιές και μεταλλικά υλοποιεγμένα μέσα στην καρδιά του Λόφου, στο χώρο του παλιού λαιομαυριού, με σκοπό τη δημιουργία χώρου υπαίθριων εκθέσεων γλυπτικής και ενός υπαίθριου θεάτρου «τύπου Λυκαβηττού».

3. Κατασκευάζει μικρά κτήρια τα οποία θα χρησιμοποιηθούν ως εμπορικοί χώροι για την πώληση διαφόρων ειδών (π.χ. αναμνηστικών για τους Ολυμπιακούς Αγώνες 2004 κ.λ.π.) ή ως αναψυκτήρια.

4. Τοποθετεί κάγκελλα τόσο περιμετρικά του Λόφου όσο και μέσα στο Λόφο, με σκοπό να τον περιφράξει και να δημιουργήσει ελεγχόμενες εισόδους για το κοινό το οποίο πιθανόν θα υποχρεωθεί να πληρώσει εισιτήριο εισόδου στο προσεχές μέλλον.

5. Εκτελεί εκτεταμένες χωματουργικές εργασίες και εκσκαφές για την υποδομή εγκατάστασης ηλεκτρολογικού εξοπλισμού και φωτιστικών μεγάλης ισχύος που θα «κάνουν τη νύχτα μέρα», μέσα στο δάσος του Λόφου καταστρέφοντας έτσι την πλούσια ορνιθοπανίδα του.

6. Διανοίγει νέους πλατείς δρόμους στην καρδιά του Λόφου, λίγα μέτρα από το «Βήμα της Πνύκας», τους οποίους στρώνει με άμμο και άσπρο τσιμεντοκονίαμα, σε αντίθεση με τα λιθόστρωτα δρομάκια που είχαν γίνει το 1952 με σεβασμό στο φυσικό Περιβάλλον του

Λόφου, υπό την επίβλεψη του γνωστού αρχιτέκτονα Πικιώνη. Παράλληλα με τις εκσκαφές, χωρίς την επίβλεψη αρχαιολόγων, καταστρέφονται τυχόν αρχαιότητες.

Ε. Δε σημαίνει ότι το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Αθηναίων, στην περιφέρεια του οποίου βρίσκεται ο Λόφος Φιλοπάππου έλαβε, ομόφωνα, μετά από καταγγελία μας την παρακάτω απόφαση:

«Εν όψει των περιφράξεων που εκτελούνται από το ΥΠΠΟ και την ΕΛΛΑ στους αρχαιολογικούς χώρους, με τις οποίες απομονώνονται ζωτικοί χώροι, που αποτελούν βιώματα καθημερινής ζωής και κίνησης των κατοίκων και τους μοναδικούς ελεύθερους χώρους των συνοικιών Θησείου και Πετραλώνων – χωρίς προηγούμενη συνεννόηση με τον Δήμο Αθηναίων – το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Αθηναίων αποφάσισε ομόφωνα με την υπ' αριθμ. 2601/24-10-02 ΠΑΣ να ζητήσει να σταματήσουν αμέσως οι οποιεσδήποτε εργασίες και να υποβληθούν στον Δήμο οι μελέτες για την λήψη της σχετικής απόφασης.

Σε κάθε περίπτωση θεωρούμε ότι:

1. Δεν πρέπει να περιφραχθούν τα βράχια της Αγίας Μαρίνας και εν γένει ο χώρος που περιβάλλει τον Ναό.
2. Η περίφραξη του Φιλοπάππου πρέπει να περιοριστεί μόνον στα διακεκριμένα μνημεία και να αφήσει ελεύθερη την πρόσβαση στο λόφο από όλες τις εισόδους.
3. Να μην καταργηθεί το μονοπάτι (χωμάτινο) κάθετο στην οδό Αγ. Παύλου, έναντι της οδού Αιγινίτου, που συνδέει το Θησείο με την Πλάκα στην οδό Διοσκουρίων, στοιχείο επικοινωνίας των δύο συνοικιών από την εποχή που διετηρείτο η συνοικία της Βλασσαρούς.

Οι παραπάνω χώροι αποτελούν βιώματα της καθημερινής ζωής και κίνησης για τους κατοίκους Θησείου και Πετραλώνων και

Δεδοσει u 45.8

9

έργα που περιγράφονται αναλυτικά στην παράγραφο Δ (με αριθμούς 1 έως 6) και εκτελεί στο Λόφο Φιλοπάππου έως την έκδοση απόφασης επί της κύριας αγωγής μας.

— Να υποχρεωθεί η καθ' ης να μας χορηγήσει, με δικές μας δαπάνες, φωτοαντίγραφα των παρακάτω εγγράφων:

Επιδείξει
Πρωτογενή
και να
μας

1. Της μελέτης για τη συνολική ανάδειξη του αρχαιολογικού χώρου Λόφου Φιλοπάππου.
2. Της περιβαλλοντικής μελέτης του έργου (Α' Φάση) που περιλαμβάνει:

- α. Παρίφραξη τόσο περιμετρικά όσο και εντός του Λόφου.
- β. Έργο υπαίθριας έκθεσης γλυπτικής.
- γ. Κατασκευή υπαίθριου θεάτρου και παράπλευρου αναψυκτηρίου.
- δ. Κατασκευή κτηρίων εμπορικών χώρων για την πώληση αναμνηστικών (souvenir) ειδών.
- ε. Εξοκαφές για εγκατάσταση φωτιστικών στήλων και ηλεκτρομηχανολογικού εξοπλισμού.
- στ. Χωματουργικές εργασίες για τη διάνοιξη μεγάλων δρόμων και την κοπή δένδρων.

— Να εκδοθεί προσωρινή διαταγή (άρθρο 691 Κ.Πολ.Δ.) με την οποία ν' απαγορεύεται στην καθ' ης οποιαδήποτε εκτέλεση έργου στο Λόφο Φιλοπάππου έως τη συζήτηση της παρούσας αίτησής μας και την έκδοση της σχετικής απόφασης.

— Να καταδικασθεί η καθ' ης στη συνολική δικαστική δαπάνη μας.

Αθήνα 4.12.2002
Ο Πληρεξούσιος Δικηγόρος

ΕΚΘΕΣΗ ΚΑΤΑΘΕΣΗΣ ΔΙΚΟΓΡΑΦΟΥ ΑΙΤΗΣΗΣ**ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ : ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ**

Γενικός Αριθμός Κατάθεσης : 164082 / 2002
Αριθμός Κατάθεσης Δικογράφου : 13474 / 2002

Στην Αθήνα και στο Κατάστημα του Πρωτοδικείου, σήμερα την 09/12/2002 ημέρα Δευτέρα και ώρα 09:43 εμφανίστηκε στο Γραμματέα του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, ΛΑΜΠΡΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ, ο / η δικηγόρος (ΔΣΑ / 6911) ΧΑΤΖΗΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ και κατέθεσε το παραπάνω δικόγραφο ΑΙΤΗΣΗΣ.

Για την παραπάνω πράξη συντάχθηκε η έκθεση αυτή που υπογράφεται νόμιμα

Ο / Η καταθέσας

Ο / Η Γραμματέας

(ΔΣΑ / 6911) ΧΑΤΖΗΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

ΛΑΜΠΡΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ

ΠΡΑΞΗ ΟΡΙΣΜΟΥ ΣΥΖΗΤΗΣΗΣ

Κτίριο : 5
Αίθουσα : 0
Ημερομηνία συζήτησης : 20/12/2002
Ημέρα : Παρασκευή
Ωρα : 09:00
Κοινοποίηση προς : 5 ΗΜΕΡΩΝ
Αθήνα, 09/12/2002

Ο / Η Δικαστής

ΚΟΚΚΙΝΟΓΕΝΗΣ ΕΥΘΥΜΙΟΣ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

Αθήνα, 09/12/2002

Ο / Η Γραμματέας

ΛΑΜΠΡΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ

Για τη νόμιμη σήμανση και την έκδοσή του κατά τη σειρά της παραγγελίας
Αθήνα, 09/12/2002

Ο / Η Προϊστάμενος του τμήματος

α.α. ΛΑΜΠΡΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ

Από το 1999!
Από ανεξέλεγκτο

Διευθυντικό έγγραφο

προς ΕΛΛΑ.

13 σελίδες

Λόφου Φιλοπάππου

I. Κήρυξη αρχαιολογικού χώρου

1. Με την απόφαση 81926/3733/1956 του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, που δημοσιεύθηκε στην ΕτΚ τ. Β', 154/9.8.1956, κηρύχθηκε ως αρχαιολογικός χώρος η περιοχή που περιλαμβάνεται «εις το ανατολικόν πρηνές του Μνημείου Φιλοπάππου, μεταξύ των οδών Ριτσιώτη Γαριβάλδη και της προεκτάσεως αυτής, Ροβέρτου Γκάλλι και της νέας πλακοστρώτου οδού προς τον Άγιον Δημήτριον».

2. Επίσης, με την απόφαση 125350/5591/1956 του ιδίου Υπουργού, που δημοσιεύθηκε στην ΕτΚ τ. Β', 268/12.12.1956, κηρύχθηκαν ως αρχαιολογικοί χώροι οι λόφοι «της Πνυκός και του Φιλοπάππου, μέχρι των κρασπέδων αυτών και την περιοχήν του Αρχαίου Δήμου Κοίλης, μέχρι του ανακηρυχθέντος ήδη ως αρχαιολογικού χώρου λατομείου Κωνσταντέλλου».

II. Πολεοδομικό καθεστώς

1. Με το β.δ. της 31.8.1957, που δημοσιεύθηκε στην ΕτΚ τ. Α', 172/9.9.1957 και τροποποιεί το ρυμοτομικό σχέδιο της πόλης των Αθηνών, τμήμα του κατά τα ανωτέρω (υπό I) κηρυχθέντος αρχαιολογικού χώρου, και ειδικότερα το μεταξύ των οδών Προπυλαίων, Ριτσιώτη Γαριβάλδη, Ροβέρτου Γκάλλι, Διον. Αρεοπαγίτου και Λόφου Φιλοπάπ-

ΓΚ 167
'Εμπορία ΕΧ

από κ. Παπαδόπουλου

που αφορίσθηκε ως χώρος προς διαμόρφωσιν πλατείας και άλσους, ήτοι κοινοχρήστων χώρων. Ο χώρος αυτός, εκτάσεως 13.000 τ.μ. περίπου, περιγράφεται υπό στοιχεία Α-ΒΓΔΑ στο από 2.6.1965 επισυναπτόμενο τοπογραφικό διάγραμμα του ΕΟΤ.

2. Για την εφαρμογή του ως άνω ρυμοτομικού σχεδίου καταβλήθηκε από το Δημόσιο (Υπ. Δημοσίων Έργων) στους ιδιοκτήτες των εντός του χώρου κειμένων ακινήτων η αναλογούσα, με την πράξη αναλογισμού 10/1958¹, αποζημίωση.

III. Η κατασκευή του τουριστικού κτιρίου «ΔΙΟΝΥΣΟΣ»

1. Μετά την ολοκλήρωση των ανωτέρω (υπό II,1) διαδικασιών, πιθανότατα το έτος 1961, ο ΕΟΤ προέβη σε ανέγερση ενός τουριστικού περιπτέρου, εντός τμήματος του προπεριγραφέντος κοινοχρήστου χώρου. Το κτίριο με τον περιβάλλοντα χώρο του -που καταλαμβάνει σήμερα συνολική έκταση 5.000 τ.μ. περίπου από τα 13.000 τ.μ. του όλου κοινοχρήστου χώρου- εικονίζεται υπό τα στοιχεία ΑΕΖΗΘΙΒΑ, και με την αρχική του μάλλον μορφή, στο προαναφερθέν τοπογραφικό διάγραμμα.

2. Ανεξάρτητα από τη δυνατότητα κατασκευής ή μη μόνιμης κτιριακής εγκατάστασης σε χώρο που έχει χαρακτηριστεί ως κοινόχρηστος, ο ΕΟΤ φαίνεται ότι ενήργησε εν προκειμένω χωρίς να διαθέτει οιαδήποτε γραπτή άδεια για την παραχώρηση της χρήσης και εκμετάλλευσής του από το Δημόσιο ή τον δικαιούχο -κατά τις διατάξεις περί σχεδίου πόλεως- Δήμο Αθηναίων. Επίσης, για την κατασκευή δεν φαίνεται να προηγήθηκε η έκδοση οικοδομικής αδείας αλλά ούτε και άδεια της αρμόδιας αρχαιολογικής υπηρεσίας, δεδομένου ότι οι οικοδομικές εργασίες πραγματοποιήθηκαν εντός αρχαιολογικού χώρου.

¹ Σύμφωνα με την ισχύουσα περί σχεδίου πόλεως νομοθεσία, μετά τη συντέλεση απαλλοτριώσης για τη δημιουργία κοινοχρήστου χώρου, ο χώρος αυτός περιέρχεται κατά κυριότητα στον οικείο Δήμο.

3. Άδεια εκτέλεσης εργασιών από άποψη αρχαιολογικού νόμου φαίνεται ότι ζητήθηκε για πρώτη φορά το έτος 1964 σχετικά με την επέκταση της βεράντας του τουριστικού περιπτέρου και τη δημιουργία υπογείου αποθήκης (δόθηκε με το έγγραφο 4831/27.4.1964 της Υπηρεσίας Αρχαιοτήτων του Υπουργείου Προεδρίας της Κυβερνήσεως).

4. Το έτος 1966 ζητήθηκε νέα επέκταση του «κέντρου ΔΙΟΝΥΣΟΣ». Η Γενική Διεύθυνση Αρχαιοτήτων και Αναστηλώσεων του Υπουργείου Προεδρίας με το έγγραφο 26216/3.8.1967 απέρριψε το αίτημα του ΕΟΤ «λόγω της υπάρξεως αφ' ενός μεν σημαντικών αρχαίων εις την περιοχήν, αφ' ετέρου δε λόγω του ότι η αιτουμένη προσθήκη θα απέβαιnen εις βάρος της αρχιτεκτονικής μορφής του κτιρίου».

5. Το έτος 1970, η εστιατορική και ξενοδοχειακή επιχείρηση «ΔΙΟΝΥΣΟΣ Ο.Ε.Ε.» επενέφερε αίτημα επεκτάσεως των κτιριακών εγκαταστάσεων με κάλυψη «του κατά το δεξιόν τμήμα της οικοδομής του εν θέματι εστιατορίου υφισταμένου χώρου». Παρά τις διατυπωθείσες σαφείς αντιρρήσεις της Α' Εφορείας Αρχαιοτήτων (έγγραφο 1353/6.8.1970), η Γενική Διεύθυνση Αρχαιοτήτων και Αναστηλώσεων του Υπουργείου Προεδρίας απεδέχθη το αίτημα με το έγγραφό της 18511/10.10.1970.

6. Το έτος 1972, ο ΕΟΤ επανήλθε ζητώντας την έγκριση της δημιουργίας χώρου στάθμευσης μπροστά από το «εστιατόριον ΔΙΟΝΥΣΟΣ» καθώς επίσης και την χορήγηση άδειας για την εκτέλεση άλλων έργων. Η Γενική Διεύθυνση Αρχαιοτήτων και Αναστηλώσεων, που ανήκε πλέον στο Υπουργείο Πολιτισμού, απέρριψε το αίτημα αυτό (έγγραφο 10462/21.6.1972).

IV. Παρατηρήσεις

1. Από όσα προαναφέρθηκαν ως πρώτο συμπέρασμα συνάγεται ότι το κτίριο «ΔΙΟΝΥΣΟΣ» είτε υπό την αρχική είτε υπό την παρούσα μορφή του έχει κατασκευασ-

θεί παρανόμως μέσα σε κοινόχρηστο χώρο, προοριζόμενο για τη δημιουργία πλατείας και άλσους, δηλαδή χρήσεων ευχερώς προσιτών σε κάθε πολίτη².

2. Ο χώρος των κτιριακών και λοιπών εγκαταστάσεων ουδέποτε παραχωρήθηκε κατά χρήση ή εκμετάλλευση στον ΕΟΤ, ώστε να μπορεί αυτός να τον εκμισθώνει σε τρίτους.

3. Για την αρχική κατασκευή του κτιρίου και για τον χώρο στάθμευσης δεν εκδόθηκε ποτέ οικοδομική άδεια ούτε και προκύπτει κατ' οιονδήποτε τρόπο νομιμοποίηση των κτισμάτων από την αρμόδια πολεοδομική αρχή μέχρι σήμερα. Ωστόσο, «νομιμοποίηση» των κτιριακών εγκαταστάσεων έχει γίνει από τον ίδιο τον ΕΟΤ με διαπιστωτική πράξη που εκδόθηκε κατ' εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 6 παρ. 1 του ν. 2160/1993. Σύμφωνα με τη διάταξη αυτή, «με την έκδοση της απόφασης του ΕΟΤ η κτιριακή εγκατάσταση, ως έχει και ευρίσκεται, λογίζεται ότι πληροί όλες τις νόμιμες προϋποθέσεις για την έκδοση οικοδομικής άδειας για περαιτέρω προσθήκες και γενικά οποιεσδήποτε οικοδομικές εργασίες».

Ανεξάρτητα από την συμβατότητα της εκδοθείσας διαπιστωτικής πράξης προς τις παραγράφους 2 και 6 του άρθρου 24 Συντ. -αφού με αυτήν επιτρέπεται η ανέγερση και επέκταση κτιρίου μέσα σε χώρο που είναι νομότυπα χαρακτηρισμένος αφενός ως αρχαιολογικός και αφετέρου ως κοινόχρηστος-, η εν λόγω πράξη δεν «νομιμοποιεί» ασφαλώς τη μετατροπή της χρήσης του «περιβάλλοντος το κτίριο χώρου» από κοινόχρηστο χώρο σε ιδιωτικό χώρο στάθμευσης αυτοκινήτων. Είναι γνωστή, εξάλλου, η αυστηρότητα της νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας στις περιπτώσεις μείωσης των κοινοχρήστων χώρων στις εντός του σχεδίου πόλεως περιοχές (ΣτΕ 2242/1994).

² Στο άρθρο 96 του προϊσχύσαντος ΓΟΚ (ν.δ. 8/1973) όπως και στο άρθρο 19 του ν. 1577/1985 (ΓΟΚ) αναφέρονται ρητώς οι κατασκευές που επιτρέπονται στους κοινόχρηστους χώρους.

Εν πάση περιπτώσει, ακόμη και αν το αρχικό κτίριο «νομιμοποιήθηκε», δεν εκδόθηκε ποτέ οικοδομική άδεια από την πολεοδομική υπηρεσία, όπως ορίζει ο νόμος, για τις εργασίες που συμφωνήθηκαν με τη σύμβαση μισθώσεως του έτους 1996 μεταξύ ΕΟΤ και ΖΩΝΑΡΣ Α.Ε. και πραγματοποιήθηκαν, μολονότι από την ίδια τη σύμβαση προβλέπεται η έκδοση οικοδομικής άδειας. Αλλά ούτε και άδεια από άποψη αρχαιολογικού νόμου χορηγήθηκε, μολονότι οι συμφωνηθείσες εργασίες πραγματοποιήθηκαν μέσα σε χώρο που έχει αρχήθεν χαρακτηριστεί ως αρχαιολογικός.

4. Οι σημειωθείσες παρατυπίες μπορούν, μετά από αυτοψία της πολεοδομίας, να οδηγήσουν στον χαρακτηρισμό των άνευ οικοδομικής αδείας μη «νομιμοποιημένων» νέων κατασκευών ως αυθαιρέτων και κατεδαφιστέων. Συνέπεια αυτού μπορεί να είναι δε η ανάκληση (εν όλω ή εν μέρει) της άδειας υγειονομικού ενδιαφέροντος που έχει χορηγηθεί σήμερα στο εστιατόριο - ζαχαροπλαστείο «ΖΩΝΑΡΣ Α.Ε.», προϋπόθεση για την έκδοση της οποίας, κατά τις ισχύουσες διατάξεις, είναι μεταξύ άλλων η νομιμότητα του κτιρίου στο οποίο στεγάζεται η αδειοδοτούμενη χρήση.

5. Ο ΕΟΤ, πιθανόν επειδή γνώριζε από παλιά τα σοβαρότατα νομικά κωλύματα ως προς: α) την παραχώρηση της εκμετάλλευσης του επίμαχου χώρου, β) τον κοινόχρηστο χαρακτήρα του, και γ) τις ανύπαρκτες αδειοδοτήσεις για την κατασκευή των κτιριακών εγκαταστάσεων, είχε προτείνει ήδη αρμοδίως, σε ανύποπτη περίοδο, το έτος 1973 την τροποποίηση του πολεοδομικού σχεδίου για το σημείο αυτό και τον χαρακτηρισμό του ως χώρου για την ίδρυση τουριστικής εγκατάστασης. Με τον τρόπο αυτό, η κυριότητα του χώρου θα μπορούσε ενδεχομένως να περιέλθει στο Δημόσιο, από το οποίο ο ΕΟΤ θα είχε τη δυνατότητα να ζητήσει νομοτύπως πλέον την παραχώρηση της κυριότητας ή της χρήσης και εκμετάλλευσής του. Παράλληλα θα ήρετο και το πρόβλημα της παράνομης κατασκευής κτιρίου επί κοινοχρήστου χώρου. Η πρόταση αυτή, όπως ήταν αναμενόμενο, συνάντησε τη σθεναρή αντίδραση της Γενικής Διεύθυνσης Αρχαιοτήτων και Α-

Το παρόν διατίθεται το ΥΠΠΟ Έκδοση Γενική Αποβιβάση Τεκτ. Πρωτ.
Αριθμ. 10.10 - ΠΕΧΩΔΕ-ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚ 45810/ΦΕΚ 303 Β' / 1997 5

ναστηλώσεων του Υπουργείου Πολιτισμού, διότι «ήδη η ανέγερσις του τουριστικού περιπτέρου έχει τραυματίσει ικανώς την πλαγίαν του ιστορικού λόφου Φιλοπάππου,... ως εκ τούτου η προσθήκη και ετέρων εγκαταστάσεων εις την ενλόγω περιοχή θέλει, όπως είναι ευνόητο, προκαλέσει πρόσθετον ασχημίαν και αλλοίωσιν εις τον ιδιαιτέρου φυσικού κάλλους και πλήρους ιστορικών αναμνήσεων τούτον λόφον» (έγγραφο ΥΠΠΟ/ΑΡΧΑΙΟΤ/Α/Φ03/19433/1645/31.5.1973).

Αθήνα, 25 Νοεμβρίου 1999

ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΥ ΧΩΡΟΥ ΠΑΡΑ ΤΟΝ ΔΙΟΝΥΣΟ

- 1) Σύμφωνα με το χάρτη του 1888 όπου εμφανίζονται ιδιοκτησίες του Δημοσίου ο χώρος φαίνεται να καταλαμβάνεται από ιδιοκτησίες μικρές, εκτός από ένα σεβαστό κομμάτι που δηλώνεται ως Δημόσιο.
- 2) Με Β.Δ. 10 Ιουλίου 1903 ο χώρος ανάμεσα στις οδούς Ροβέρτου Γκάλι, Γαριβάλδι και του ορίου υπό του Δημοσίου απαλλοτριωθείσης εκτάσεως του λόφου του Φιλοπάππου περιελήφθη στο εγκεκριμένο σχέδιο της Πόλεως των Αθηνών.
- 3) Με το Διάταγμα 1 Φεβρουάριος 1909 καταργήθηκε το παραπάνω διάταγμα ως άτοπο να κτιστεί ο χώρος μεταξύ Φιλοπάππου και Ακροπόλεως.
- 4) Με το ΦΕΚ.Β'41&7.5.1924 η επιτροπή Καλλιγά ενέταξε στο χώρο στο εγκεκριμένο σχέδιο.
- 5) Με το ΦΕΚ. Α'25/22.1.1926 το παραπάνω εγκριθέν σχέδιο της επιτροπής Καλλιγά επανήλθε στην εκτός σχεδίου πρότερη κατάστασή του.
- 6) Το 1935 με το Β.Δ. 31.8.1935 τροποποιήθηκε το σχέδιο και ολόκληρος ο χώρος χαρακτηρίστηκε κοινόχρηστος και μάλιστα το Υπουργείο Συγκοινωνίας ενέκρινε σχέδιο για ανέγερση Μουσείου.
- 7) Το 1939 μετά τη ματαίωση της ίδρυσης του Μουσείου το Υπουργείο κατήργησε το σχέδια και χαρακτήρισε το χώρο εκτός σχεδίου. Διάταγμα 215/1939.
- 8) Το 1943 με αίτησή της οι ιδιοκτήτες της περιοχής ζητούν από το Δήμο την Τροποποίηση του σχεδίου πόλεως μεταξύ Ακροπόλεως και λόφου Φιλοπάππου και ζητούν την απαλλοτρίωση των οικοπέδων τους.
- 9) Το 1945 (7.3.1945) ο Έφορος Αρχαιοτήτων Κοτζιάς, προτείνει την απαλλοτρίωση του χώρου μεταξύ Απ.Παύλου, Ριτσιώτη, Γαριβάλδι και του αναδασωτέου χώρου του λόφου Φιλοπάππου, διότι καλύπτει ανεξερεύνητο τμήμα των Αρχαίων Αθηνών, επίσης προτείνει να απομακρυνθούν τα υπάρχοντα κτίσματα και να ενοποιηθεί η περιοχή ανάμεσα Αρεοπαγίτου και Φιλοπάππου.
- 10) Με νέο έγγραφό του 27/3/50 ο Κοτζιάς συμπληρώνει ότι ο χώρος είναι αρχαιολογικός και ως τέτοιος σημειώνεται στο χάρτη των Αθηνών του Judeich (τελευταία έκδοση 1931) και οι φερόμενοι ως ιδιοκτήτες είναι οικοπεδοφάγοι.
- 11) Έγγραφο 24386/11.9.1944 Υπουργείου Γεωργίας. Συμφωνεί με την απαλλοτρίωση του χώρου.

- 12) Έγγραφο 835/20.1.1944 Υπουργείου Συγκοινωνίας. Συμφωνεί με την απαλλοτρίωση.
- 13) Έγγραφο 2141/10.1.1944 Υπουργείου Οικονομικών ζητεί την άποψη του Υπουργείου Θρησκευμάτων.
- 14) Έγγραφο 2949/99/11.2.1944 του Υπουργείου Παιδείας που ζητεί τη γνώμη της Εφορείας για την απαλλοτρίωση δαπάναις του Δημοσίου, ένεκα αρχαιολογικών σκοπών του χώρου μεταξύ της Ακροπόλεως και του λόφου Φιλοπάππου, από των οδών Ριτσιώτη, Γαριβάλδη και Αποστόλου Παύλου μέχρι των ορίων του αναδασωτέου χώρου.
- 15) ΦΕΚ.154/9.8.56 (Β') Κήρυξη
.....εξακριβώσθη ως αρχαιολογικός χώρος η περιοχή, η περιλαμβανομένη από το ανατολικό πρηνές του Μνημείου Φιλοπάππου, μεταξύ των οδών Ριτσιώτη Γαριβάλδη και της προεκτάσεως αυτής, Ροβέρτου Γκάλλι και της νέας πλακοστρώτου οδού προς τον Άγιον Δημήτριον.
- 16) ΦΕΚ. 172/Α/9.9.57 χαρακτηρίζεται ο χώρος ως χώρος προς διαμόρφωση πλατείας και άλσους.
- 17) Κήρυξη ως αρχαιολογικός χώρος και ιστορικός τόπος δυνάμει των υπ'αρ.125350/5591 ΦΕΚ.268/12.12.56.
- 18) Διάγραμμα 14.5.1958 της Πολεοδομίας του επιθεωρητή Μακρή, που συνοδεύει την έκθεση εκτιμήσεως του προϊσταμένου του Πολεοδομικού Γραφείου Αθηνών - Προαστείων στο οποίο εμφανίζεται η προς απαλλοτρίωση προτεινόμενη έκταση για διαμόρφωση πλατείας και άλσους.
- 19) Πληροφορία ότι το 1961 στο χώρο κτίζεται το τουριστικό περίπτερο «Διώνυσος» με τη διεύθυνση του ΕΟΤ από το Βασιλειάδη.
- 20) Διάγραμμα τοπογραφικό ΕΟΤ 2/6/65 όπου εμφανίζεται η έκταση που καταλαμβάνεται από τον ΕΟΤ και αφορά ολόκληρη την προς συζήτηση έκταση.
- 21) Το 1967 σε αίτηση του ΕΟΤ προς επέκταση του κέντρου «Διώνυσος» ο Μαρινάτος δεν παραχωρεί την άδεια (οι πρόσθήκες αφορούσαν στον πρώτο όροφο, στο ισόγειο, και στην υπάρχουσα βεράντα σε μεγάλη έκταση).
- 22) Το 1970 ο Δοντάς αρνείται στην Ο.Ε.Ε. Εστιατορική και Ξενοδοχειακής - Επιχείρησης Α.Αλιμπέρτη, Γ. Καβαλάρη και Χ.Πουλογιάννη την επέκταση του εστιατορίου «Διώνυσος». Το 1970 ο Ν.Δ.Γιαλούρης δίνει την παραπάνω άδεια.
- 23) Α.Δ. 25, 1970 Α' σελ.97-99. Δημοσίευση Παναθηναϊκού Αμφορέως Ελληνιστικής Εποχής από την περιοχή Φιλοπάππου της Νίκης Προκοπίου. Δεν υπάρχουν στοιχεία ανασκαφής, τα οποία αναζητήθηκαν στην Γ' Εφορεία αλλά δεν βρέθηκαν.

24) Το 1972 ζητείται από το Διόνυσο η δημιουργία parking. Δεν εγκρίνεται από το Υπουργείο (Παπαστάμου).

25) Το 1973 υπάρχει απάντηση αρνητική του Υπουργείου μας στην αίτηση του Υπουργείου Δημοσίων Έργων για χάρτη του ΕΟΤ, όπου ζητείται η μετατροπή τμήματος της περιοχής του Φιλοπάππου σε χώρο τουριστικών εγκαταστάσεων (υπογραφή Βαρβίτσας).

Για πρώτη φορά στην απάντηση του Υπουργείου αναφέρονται οι κηρύξεις του αρχαιολογικού χώρου (σημείωση 14 και 16).

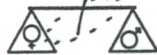
26) Φωτοτυπία του κειμένου της πρότασης προς δημιουργία Μουσείου στο Διόνυσο στο οποίο δίνονται τα στοιχεία της έκτασης. Δεν υπάρχει το τοπογραφικό σχεδιάγραμμα (Νέο Μουσείο Ακροπόλεως Διενθής Αρχαιολογικός διαγωνισμός. Υπουργείο Πολιτισμού Δ/νση Μελετών Μουσείων Αθήνα 1989).

Η/κ Αικατερίνη Βογατζόγλου

Υπ' όψιν
και Γαλήνη.-

ΑΡ. ΠΡΩΤ. 706
ΗΜ/ΝΙΑ 29.8.2005

Χαράλαμπος Μπούρας
Ομοτ. Καθηγητής Ε.Μ.Π.
Οδός Αναγνωστοπούλου 37
ΑΘΗΝΑΙ 106 73

www.europarl.eu.int/pes/

ίνα, 25 Αυγούστου 2005

Προς την Ενοποίηση των Αρχαιολογικών Χώρων Αθηνών
Οδός Λυκούργου, αρ. 17
Αθήνα 105 52

Θέμα: Αποκατάσταση των έργων Δ. Πικιώνη

Κύριε Διευθυντά

Παρακαλώ να επιληφθείτε του έργου της αποκατάστασης των έργων του Δημητρίου Πικιώνη και να λάβετε υπ' όψη σας τα ακόλουθα:

Η σημασία των έργων στον λόφο του Φιλοπάππου, τον Άγιο Δημήτριο Λομπαρδιάρη και στις προσβάσεις της Ακροπόλεως, τα οποία σχεδίασε και επέβλεψε ο Δημήτριος Πικιώνης κατά την δεκαετία του 1950, έχει αναγνωρισθεί διεθνώς. Το σύνολο των έργων αποτελεί ένα μοναδικής ευαισθησίας νεοελληνικό μνημείο των μέσων του περασμένου αιώνας και κατά συνέπεια είναι καθήκον όλων μας να διατηρηθεί αναλλοίωτο και να προβληθεί από πλευράς πολεοδομικής, αρχιτεκτονικής και τουριστικής.

Δυστυχώς κατά το διάστημα των 45 χρόνων που μας χωρίζουν από το πέρας των έργων, το μοναδικό αυτό σύνολο, συνεχώς υποβαθμίζεται ποιοτικώς. Αυτό οφείλεται α) Στην χωρίς ειδικούς όρους εκμετάλλευση του αναψυκτηρίου Λομπαρδιάρη και την κακή συντήρησή του από τους εκάστοτε διαχειριστές, β) Στην ανεξέλεγκτη χρήση του ναού, ο οποίος σημειωτέον δεν ολοκληρώθηκε από τον Πικιώνη και γ) Στην πρόχειρη και με άγνοια των αρχών της μορφολογίας συντήρηση ή επισκευή που γινόταν (και γίνεται) σε όλη την έκταση του έργου.

Έχω την τιμή να είμαι ένας από τους μαθητές του Δημήτρη Πικιώνη κατά το διάστημα 1954 – 1957 και μάλιστα να έχω εκπονήσει την επί διπλώματι εργασία μου υπό τις οδηγίες του η οποία ως θέμα είχε λεπτομέρειες από το συγκρότημα του ναού και του περιπτέρου του Λομπαρδιάρη. Ορισμένα σχέδιά μου της εποχής εκείνης είναι κατατεθειμένα στο Μουσείο Μπενάκη. Έτσι κάθε επίσκεψή μου στον χώρο γίνεται οδυνηρή δοκιμασία γιατί

βλέπω αυτά που με άκρα ευαισθησία αυτός δημιούργησε εδώ και χρόνια να ευτελίζονται ή να καταστρέφονται για κάποια οικονομικά οφέλη ή από άγνοια και κακό γούστο.

Προχείρως σημειώνω μερικές παρατηρήσεις:

Α) Στο αναψυκτήριο. Προστέθηκε βορείως της στοάς ένα στέγαστρο με σύγχρονα υλικά, ασυμβίβαστο με την αρχική σύνθεση, με σκοπό την επαύξηση των τραπεζοκαθισμάτων. Στους ξύλινους κίονες προστέθηκαν ευτελή φωτιστικά και κρεμάστηκαν παντού καλώδια. Στην στοά του belvedere προς την Ακρόπολη, επίσης κρεμάστηκαν φαναράκια και στολίδια εντελώς ασυμβίβαστα. Για λόγους κυκλοφορίας στο συγκρότημα προστέθηκαν ζαρντινιέρες από σκυρόδεμα, οι συνήθεις των πεζοδρομίων. Στην ξύλινη στοά υπάρχουν ακόμα οι οδηγοί των υαλοστασίων που είχαν προστεθεί άλλοτε. Στον μαρμάρινο τοίχο της κυρίως στοάς έγιναν μη αναστρέψιμες καταστροφές με προσθήκη πίνακος ηλεκτρικών, καρτοτηλεφώνου, στηριγμάτων καλωδίων κλπ. Η ψάθινη οροφή της στοάς βερνικώθηκε. Παντού προστέθηκαν αγοραία καθίσματα και τραπέζια, ένα γραφείο, και στο μικρό παρασκευαστήριο του αναψυκτηρίου συσσωρεύθηκαν παντοειδή μηχανήματα.

Β) Στην εκκλησία. Στα αψιδώματα του κυρίως ναού προστέθηκαν μαρμαρόπλακες και έγινε η συνήθης συσσώρευση φωτιστικών, ευτελεστάτων εικόνων, καλωδίων, στασιδίων, πάγκων και ευτελών καθισμάτων. Σύγχρονες εικόνες ακουμπούν στις μεταβυζαντινές τοιχογραφίες. Στο βόρειο άκρο του μεγάλου ξύλινου γείσου έχει στερεωθεί προβολέας. Ένα ευτελέστατο κιγκλίδωμα χωρίζει το ιερό από το αρχαίο παρόδιο ιερό που είχε ανασκαφεί το 1950. Παντού κρέμονται δέσμες καλωδίων. Οι πόρτες έχουν παραμορφωθεί από ένθετα άθλια κοσμήματα και έχουν λουστραριστεί. Σε όλα τα παράθυρα έχουν προστεθεί διπλές σιδεριές ασφαλείας και από τα ζευκτά έχουν κρεμαστεί πολυέλαιοι. Στα μικρά αψιδώματα της προσόψεως (στα οποία ο Πικιώνης είχε προγραμματίσει τοιχογραφίες του Τσαρούχη) κρέμονται φτηνές εικόνες και στο γείσον έχει καρφωθεί ένας σταυρός.

Γ) Πρόπυλο. Και εδώ έχει καρφωθεί ένας σταυρός και υπάρχουν φωτιστικά και καλώδια. Οι επισκευές που έχουν γίνει (προ ετών το πρόπυλο ήταν ετοιμόρροπο) είναι κακότεχνες με κάλυψη από λαμαρίνα, τσιμεντώματα στην βάση των ξύλινων στύλων κλπ.

Όπως είναι γνωστό ο Πικιώνης σχεδίαζε και τις πιο μικρές λεπτομέρειες και επεδίωκε την ανάδειξη των φυσικών υλικών με αναγωγή στις φόρμες της παραδοσιακής αρχιτεκτονικής. Δεν ήθελε βιομηχανικά υλικά και αντιπαθούσε την ψεύτικη πολυτέλεια, τα αγοραία έπιπλα ή την ευτέλεια των αφιερωμάτων της σημερινής λατρείας. Το κατάντημα του συγκροτήματος του Λομπαρδιάρη θα μπορούσε να γίνει θέμα για έρευνα ως προς την συμπεριφορά των Ελλήνων σε σχέση με την τέχνη και τα μνημεία.

Για την αποκατάσταση του συγκροτήματος θα επρότεινα τα εξής:

A) Να γίνει ανάθεση μελέτης σε έμπειρο και αποδεδειγμένων ικανοτήτων αρχιτεκτονικό γραφείο, με συμφωνία της κας Αγνής Πικιώνη, το οποίο θα αναλάβει την αποκατάσταση των ζημιών, την απόκρυψη όλων των ηλεκτρικών εγκαταστάσεων και την ολοκλήρωση της εκκλησίας (της οποίας πολλά παρέμειναν ανεκτέλεστα).

B) Να συνταχθεί συμφωνητικό εκμεταλλεύσεως του περιπτέρου με γνώμονα την διατήρηση του μνημείου και όχι την αύξηση των εσόδων από αυτό. Πρέπει να αποκλεισθεί κάθε προσθήκη ή αλλοίωση για διευκόλυνση της εκμεταλλεύσεως, να κρατηθεί ο χαρακτήρας του αναψυκτηρίου και να απομακρυνθούν όλα όσα κατά καιρούς αγοράστηκαν για διευκόλυνση της λειτουργίας.

Γ) Να υπάρξει αμέσως συνεννόηση τόσο με την Αρχιεπισκοπή Αθηνών όσο και με την Α' Εφορεία Βυζαντινών Αρχαιοτήτων προκειμένου να απομακρυνθούν όλα τα ξένα προς τον χαρακτήρα του μνημείου στοιχεία και να συμπληρωθούν με τα ελάχιστα κατά το δυνατόν απαραίτητα για την λειτουργία του ως προσκυνηματικού παρεκκλησίου και αυτό κατόπιν συστηματικής έρευνας και σχεδιασμού. Ο Άγιος Δημήτριος, ως σημαντικό μεταβυζαντινό μνημείο, έχει κηρυχθεί διατηρητέο και προστατεύεται απολύτως. Δεν είναι άλλωστε ενοριακός ναός. Πρέπει λοιπόν οι χρήσεις του να προσδιορισθούν και βάσει αυτών να μελετηθούν οι απαραίτητες συμπληρώσεις για την ανάδειξή του.

Με τιμή

Χαράλαμπος Μπούρας